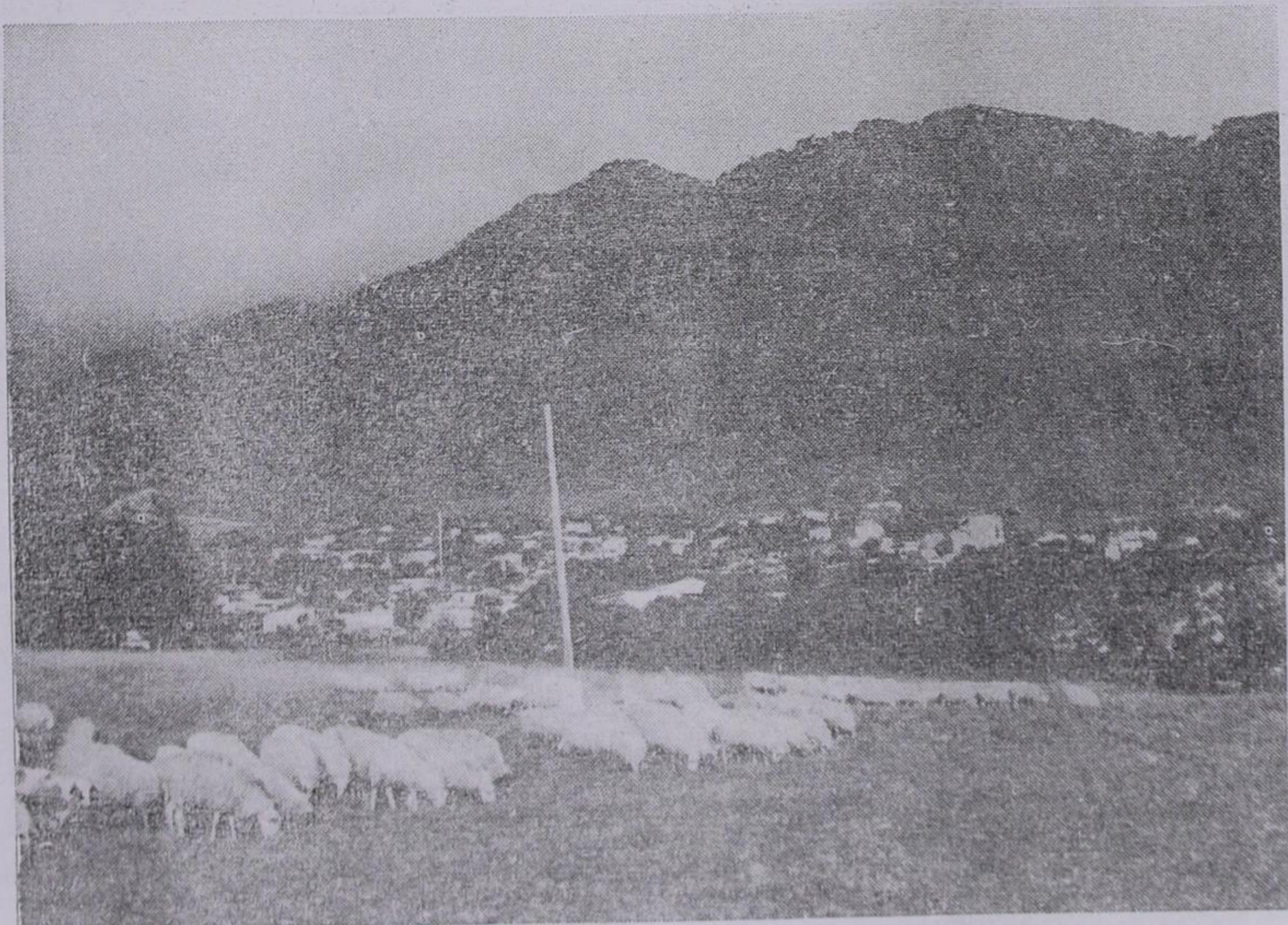

ΕΔΦΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 1971
'Αρ. 108—110
"Έτος 1"

KONITSA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΣ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 53, Ἀθῆναι
ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσης καὶ Καΐρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ: Δρ. 100 — Κοινοτήτων Δρχ. 150 — Εξωτερικοῦ: Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατσίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

Διευθυντής: ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ, Ἀγίας Ζώνης 48 — Ἀθῆναι
Τυπογραφείου Κ Ἀθανασίου, Ἀριστοφάνους 9 — Περιστέρι

Ἀνταποκριτής ἐν Κονίτσῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ἀντιπρ)πος ἐν Ἰωαννίνοις: ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ δικηγόρος, ὁδὸς Μπότσαρη τηλ. 654
» ἐν Θεσσαλονίκη: Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ιατρός, ὁδὸς Ἰκτίνου 4, τηλ. 78.949
Ἐμβόσματα: ΔΗΜ ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 70.)
Ἄλλη λογραφία: ΑΛΕΞ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ Ἀγίας Ζώνης 48 — Ἀθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ	:	“Αποψις τῆς Κονίτσης καὶ τὰ πρόθιτα τῆς
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	:	Ἀναγνωστοπούλειου Σχολῆς
ΓΙΑΝ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ	:	Μελισσοκομία
ΣΤΙΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ	:	Τοῦ Κώστα Ρούση
ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ	:	‘Ο Σιμαήλμπεης Κόνιτζα
» »	:	Τὰ πρὸ ἐκατονταετίας
Β. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ	:	Βούριμπιανη
ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ	:	‘Ο Πατὴρ Παΐσης Φιλοθεῖτης
ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ	:	‘Αληθινὴ Ἰστορία ἐνὸς ψευτοκαλογῆρου
ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ	:	Ἐπιστολὴ
	:	Νέα ὅπ’ τὴν Πατρίδα

Μελισσοκομία

Δὲν θὰ τονίσουμε ἐδῶ τὴν σημασία ποὺ ἔχει τὸ μέλι στὴ διατροφὴ τοῦ ἀνθρώπου, οὕτε τὴν σημασία ποὺ ἔχει ἡ μελισσοκομία σὰν οἰκογενειακὴ ἀπασχόληση καὶ πηγὴ πλούτου. Λίγο πολύ, τὸ θέμα εἶναι γνωστό. Ἐδῶ θὰ τονίσουμε ὥρισμένα δευτερεύοντα ζητήματα, ποὺ παίζουν σημαντικὸ ρόλο στὴν αὔξηση τοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τὴν μελισσοκομία.

Εἶναι γνωστό, πῶς τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ μελισσοκομία στὴν Ἑλλάδα περνάει μιὰ κρίση. Κρίση κατὰ κύριο λόγο παραγγῆς καὶ λιγάτερο κρίση κατανάλωσης.

Τὸ κερὶ καὶ τὸ μέλι ποὺ παράχτηκε τὴν τελευταία δεκαετία, σημειώνει κάθε τρία χρόνια κάποια ἄνοδο κι ἔπειτα πέφτει. Ἔτοι σὲ τόνους τὸ μὲν κερὶ ποὺ παράχτηκε ἀκολούθησε κατὰ τὰ ἔτη 1960 — 1970 τὴν παρακάτω πορεία: 160, 170, 1⁴8, 200, 150, 130, 255, 180, 150, 200, τὸ δὲ μέλι 5.000, 5.500, 4.820, 6.500, 4.500, 4.000, 4.500; 7.00 4.000, 2.000, 3.000. Κατὰ τὴν ᾗδια περίοδο ὁ ἀριθμὸς τῶν μελισσομηνῶν ζημινει σχεδὸν σταθερός. Τοῦτο σημαίνει (καὶ ἴδιαίτερα ἡ πτώση τῆς παραγγῆς κατὰ τὰ τρία τελευταῖα χρόνια), πῶς ἡ μελισσοκομία περνάει ἐπικίνδυνη περίοδο.

Βασικὸς λόγος, εἶναι οἱ ἀεροψεκασμοί, ποὺ ὅσο πάει καὶ ἐπαναλαμβάνονται σταθερὰ κάθε τριετία. Λένε, οἱ ἀρμόδιοι, πῶς καταβάλλεται προσπάθεια νὰ βρεθῇ λύση στὸ θέμα. Γιατί, ὅπως εἶναι γνωστό, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀξία τῶν προϊόντων τῆς μελισσοκομίας, μεγάλη φροντίδα εἶναι γιὰ τοὺς ἀρμόδιους καὶ ὁ βασικὸς ρόλος τῶν μελισσῶν στὴ γονιμοποίηση τῶν δέντρων καὶ φυτῶν. Ἡ μεταφορὰ δηλαδὴ τῆς γύρης ἀπὸ τὸ ἔνα λουλούδι στὸ ἄλλο. Εἶναι φανερὸς λοιπόν, πῶς ἡ τακτοποίηση τοῦ

θέματος τῶν ἀεροψεκασμῶν, θὰ αὐξήσῃ τὴν κυρία ἀπόδοση τῆς μελισσοκομίας.

Ἐνας ἄλλος τρόπος γιὰ τὴν αὔξηση τῆς ἀπόδοσης στὴ μελισσοκομία, εἶναι ἡ ἀντικατάσταση τῶν μελισσῶν. Ἡ ἀντικατάσταση τῶν μελισσῶν ἀποτελεῖ μιὰ μοντέρνα τεχνικὴ ποὺ ἐφαρμόζεται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, στὸν Καναδὰ καὶ σὲ ἄλλες χῶρες. Δηλαδὴ, μόλις τελειώσει ἡ περίοδος τῆς ἀνθοφορίας οἱ μελισσοτρόφοι καταστρέφουν τὰ μελίσσια γιὰ νὰ τὰ ἀντικαταστήσουν πάλι τὴν ἄνοιξη μὲν νέα, ἐπιστημονικῶς ἡλεγμένα, γερά, ποὺ προσφέρονται σὲ χαμηλὲς τιμὲς (περίπου 180 δραχ. μὲ 15.000 — 18.000 μελίσσια). Κατ’ αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ μελισσοκόμος ἔχει ἔνα πρόσθετο εἰσόδημα γύρω στὶς 220 δραχμές κατὰ κυψέλη, ἀφοῦ κερδίζει 20 κιλὰ μέλι ποὺ θέλει κάθε κυψέλη γιὰ τὴν περίοδο τοῦ χειμῶνα ($20 \times 20 = 400 - 180 = 220$). Βέβαια, ἀντίστοιχα, ἐκεῖνος ὁ μελισσοκόμος ποὺ θὰ εἰδικεύει στὴ δημιουργία νέων σμηνῶν (καὶ τοῦτο ἔξαρταί πάντοτε: α) ἀπὸ τὸ τοπικὸ κλῖμα (κατάλληλα κρίνονται ἡ Κρήτη, τὰ νησιά, ἡ νότια Πελοπόννησος κλπ.). β) Ἀπὸ εἰδικὴ ἐκπαίδευση, γ) Ἐπιστημονικὴ παρακολούθηση (Εἰδικὸς Ινστιτοῦτο) κλπ. Θὰ κερδίζει ἐπὶ πλέον αὐτὲς τὶς 180 δραχμές, ἢτοι τὴν ἀξία κάθε νέου σμήνους, ποὺ θὰ πουλάῃ. Σήμερα, εἶναι γνωστό, πῶς πάνω ἀπὸ 5.000, νέα σμήνη, κάνονται κάθε χρόνο στὴν Κρήτη. Μὲ βάση τοὺς παραπάνω λογαριασμούς, ἀν ύπολογίση κανένας ὅτι περίπου 20.000 νέα σμήνη, θὰ ἔταν δυνατὸ νὰ ἀπορροφηθοῦν στὴν Ἑλλάδα, φτάνουμε στὸ συμπέρασμα ὅτι χωρὶς προπαρασκευὴ καμιά, κι ὅπως εἶναι σήμερα τὰ πράγματα θὰ προσθέτονταν, στὸ εἰσόδημα τῶν μελισσοκόμων στὴν Ἑλλάδα ἔνα ποσὸ

Τοῦ Κώστα Ρούση

Γιάννης Λυμ.

Τρία χρόνια κύλησε τὸ ποτάμι. Τὸ ποτάμι ποὺ πήγαζε μέσα μας. Ἀλλὰ ἡ μνήμη δὲν ἔσθησε.

Ζωντανὴ ἡ μορφή. Ζωντανὴ κι' ἡ Πράξη. Ἡλιος ἀβασίλευτος σέναν οὐρανὸν καταγάλανο.

Μόνο ποὺ δλα πέρασαν σὲ μιὰν ἄλλη τροχιά. Παράλληλη, ποὺ πορεύεται δίπλα μας. Στὸν ἥμισυ νείδητο χῶρο.

Ὄρες - ὥρες μέσ' στόνειρο. Ἀγαθὴ προτροπὴ κι' ἐγκάρδια παρουσία. Ἀμμουδιὰ ζεστή, κατακαλόκαιρη.

Κι' ὥρες - ὥρες, ἐφιάλτης ΑΠΟΥΣΙΑΣ στοὺς τόπους ποὺ ζήσαμε. Τεράστιο φεγγάρι δίχως φῶς. Βράχοι φυτρωμένοι στὶς θέσεις τῶν δέντρων.

Κι' ἄδεια ἡ τεράστια κοίτη τοῦ ποταμοῦ. Τοῦ ποταμοῦ ποὺ στέρεψε σὰν ἄρχισε νὰ κυλάει ἀνάστροφα. Σὰν σὲ μιὰν ἄλλη μέθεξη τῆς ζωῆς. Μεθόρια. Παρανοϊκή.

γύρω στὰ 16.500.000 δρ. ιιοὺ ἔξοικονομεῖται ἀπὸ τὰ 20 κιλὰ μέλι ποὺ θέλει τὸ χειμώνα κάθε κηρύθρα, καὶ τὰ νέα σμήνη τῶν μελισσῶν, ποὺ χάνονται κάθε χρόνο.

Οἱ μελισσοκόμοι, ἔχουν ἀκόμα τὴ δυνατότητα νὰ αὐξήσουν τὸ εἰσόδημά τους, ἃν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέλι καὶ τὸ κερί, συλλέγουν μὲ γυρεοσυλλογεῖς καὶ γύρη. Ὁπως εἶναι γνωστό, ἡ ἐκλεκτὴ γύρη ποὺ κομίζουν οἱ μελισσες τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνθοφορίας (μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ἐπιλογή, στὴν ποιότητα, ὀφειλούμενη ἀκριβῶς στὴ φύση τοῦ ἐντόμου). στὶς κυψέλες, συντελεῖ στὴν δημιουργία γερῶν ὄργανισμῶν καὶ στὴν θεραπεία διαφόρων ἀσθενειῶν, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ λειτουργία τῶν κυττάρων γιατὶ ὑποβοηθεῖ στὴν ὅρθὴ λειτουργία τῶν κυττάρων. (Γῆρας, ρευματισμοί, ἐκφυλιστικὲς ἀσθένειες, ἀνικανότητα, ἀρτηριοσκλήρωση). Εἶναι δηλαδὴ ἡ γύρη τροφὴ μαζὶ καὶ φάρμακο, γιὰ

κι' εἶναι αὐτὸ ποὺ μπερδεύει τοὺς στοχασμοὺς καὶ τὰς μνῆμες.

Κάθιδροι, στὴ θητεία τοῦ ἄγχους, ἀναλογιζόμαστε:

Μήπως εἴμαστε μεῖς πούχουμε προχωρήσῃ. Κι' εἶναι κεῖνος πούμεινε πίσω; "Ἡ μαζὶ φτάσαμε στὰ ὄρια, κι' ἀπὸ κεῖ χώρισαν γιὰ πάντα οἱ δρόμοι κι οἱ σκοποί μας;

Ἡ σιωπὴ εἶναι ἀπόλυτη. Καίρια. Δυναστική.

Ἄδυνατο, νὰ τὴν ἀντικρύσουμε. Ἄδυνατο, ν' ἀνταποκριθοῦμε. Ἄδυνατο ν' ἀπαντήσουμε μὲ τὴ σιωπὴ, ὅταν μέσ' τοὺς ἔρημους δρόμους, τοὺς δρόμους ποὺ κάποτε ὀνειρευτήκαμε πολύθους ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, εἶναι κραυγαλέα ἡ Παρουσία Του. Καὶ κατευγάζει ἡ ἀπόλυτη σιωπὴ Της τοὺς δικούς μας χώρους.

ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ δλες τὶς ἡλικίες. Οἱ γυρεοσυλλογεῖς, τοποθετοῦνται στὴν εἰσόδο κάθε κυψέλης σὲ τρόπο, ὥστε νὰ ἀφαιροῦν ἔνα μέρος τῆς γύρης ἀπὸ τὶς μέλισσες ποὺ μπαίνουν στὴν κυψέλη. Καὶ τὸ μέρος αὐτὸ (τὸ ἐπιτρεπόμενο, γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε κακὲς ἐπιπτώσεις στὸ θέμα τῆς ἀναπηραγγῆς τῶν μελισσῶν) ἀνεβαίνει στὰ 2,5 κιλὰ τὸ χρόνο κατὰ κυψέλη, μὲ δύο πατώματα. Ἡ τιμὴ τοῦ κιλοῦ τῆς γύρης, στὴ διεθνῆ ἀγορά, κυμαίνεται γύρω στὶς 200 δραχ. Επομένως, ἀν βγάλῃ κανένας τὰ ἔξοδα ποὺ εἶναι γύρω στὶς 80 δρχ. κατὰ κιλό, πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ σ' ἔνα εἰσόδημα ἀπὸ τὴ γύρη γύρω στὶς 280 δραχ. τὸ χρόνο, ἀπὸ κάθε κυψέλη.

(Τὰ παραπάνω στοιχεῖα εἶναι παραμένα ἀπὸ ἄρθρο τοῦ κ. Ι. Γ. Τράκα, δημοσιευμένο στὸν «Οίκον. Ταχυδρόμο» τῆς 22.4.1971).

Γιὰ τὴν Ἐπέτειο τοῦ 1821

‘Ο Σμαήλιμπεης Κόνιτζα

('Απὸ τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη).

Σημείωση. Εἶχε ἀρχίσει ἡ Ἐπανάσταση. Οἱ πασάδες βρίσκονταν στὴν Ἀρτα γιὰ νὰ χτυπήσουν τὸν Ἀλῆ. Κι ὅμως ὁ Σμαήλιμπεης Κόνιτζα, ξαδερφος τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, (ἀπόγονος κι αὐτὸς τοῦ Ζεϊνέλ - μπέη) ἦταν σεβαστὸς ἀπ’ ὅλους πρόσωπο. Δὲν ἦταν θέμα δύναμης, ὅσο θέμα γοήτρου. Σ’ αὐτὲς τὶς κρίσιμες ὥρες, μίλησε προφητικά Κι ἔδειξε τὴν «ποιότητα» καὶ τὴν «ἀτμόσφαιρα» μέσα στὴν ὁποία ζοῦσαν, οἱ «εὐγενεῖς» μπέηδες τῆς Κόνιτσας. Περήφανοι καὶ γενναῖοι ἀπόγονοι τοῦ Γιώργου Καστριώτη. Εἶναι ζήτημα, ἀν ύπαρχη στὰ χρονικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, ἄλλος «Λόγος», τόσο προφητικός, ἀπὸ τὸ «έχθρικὸ» στρατόπεδο, ὅσο ὁ Λόγος τοῦ Σμαήλιμπεη Κόνιτζα. Μ’ αὐτὴ ὅμως τὴν συμπεριφορά, εἶναι δυνατὸν νὰ μιλᾶμε, γιὰ τὸ Σμαήλιμπεη, πῶς ἀνῆκε μὲ τὴν ψυχή του στὸ ἔχθρικὸ στρατόπεδο;

**

«...Τοῦ δίνω ἔνα φευγάκι καὶ πάγω εἰς τὸ κονάκι ἐνοῦ ξαδέρφου τοῦ Ἀλήπασα, τὸν λέγαν Σμαήλιμπεη Κονίτζας, ὁ θεὸς μακαρίση τὴν ψυχή του. Ἀφοῦ μ’ εἶδε, μὲ λυπήθη οιολύ. Τοῦ εἶπα τί δοκίμασα καὶ ἀν ύπαρχη στὸ στρατόπεδο.

«Ντουφέκι, εἶπε, ἔχω μὲ τοὺς Κονιάρους, ἐσένα δὲν σὲ δίνω».

Εὔτὺς μόδωσε ἄρματα καὶ μὲ πῆρε μὲ τ’ ἀσκέρι του καὶ πήγαμε εἰς τὸ Κομπότι. Ἡταν τὸ Τούρκικο ὄρδι ἐκεῖ, εἶναι τρεῖς ὥρες ἀπὸ τὴν Ἀρτα.

Ἀφοῦ καθίσαμε ἐκεῖ κάμποσες ἡμέρες, αὐτὸς ὁ δυστυχὴς ἄρρωστης βαρειὰ καὶ ὡς εὐεργέτης δικός μου τὸν σιγύριζα καλύτερα ἀπὸ τὸν γονιό μου. «Ἄν ἤθελα, ἀπὸ κεῖ ἔφευγα, ἔνα κάρτο ἦταν οἱ δικοί μας ἀλάργα. Ὁμως εἶπα, τοῦ εὐεργέτη μου, νὰ μὴ τοῦ γένω

ἄπιστος καὶ τὸν ἀφήσω ἄρρωστον. Σηκώθη ἄρρωστος καὶ ἐγὼ μαζί ὑτου καὶ πήγαμε πίσω εἰς τὴν Ἀρτα — καὶ αὐτὸν νὰ δουλέψω ὅσο νὰ γερέψῃ καὶ νὰ γλιτώσω καὶ τὴ γυναίκα τοῦ ἀλλουνοῦ εὐεργέτη μου, τοῦ πατριώτη μου (Θανάση Λιδωρίκη) ὃποῦχα φάγει τὸ ψωμί του τόσα χρόνια, καὶ θὰ τὴν ἔπαιρναν οἱ Τούρκοι νὰ τὴν τουρκέψουν. Καὶ δι’ αὐτοὺς τοὺς δύο εὐεργέτες μου πῆγα πίσω εἰς τὸν κίντυνον, μέσα εἰς τὴν Ἀρταν. Ἀφοῦ πήγαμε μέσα εἰς τὴν Ἀρτα, μιὰ ἡμέρα ἥρθαν οἱ πασάδες εἰς τὸ κονάκι τοῦ μπέγη καὶ ὅλοι οἱ σερασκέρηδες οἱ Ἀρβανίτες νὰ τὸν ἴδοῦν. Τοῦ λέγω τοῦ μπέγη διὰ τὴν γυναίκα τοῦ πατριώτη μου, ὅπου θὰ τὴν πάρῃ ὁ Χασάν πασας. Μιλεῖ τῶν πασάδων κι’ ἀλλουνῶν, ὅτακια τῆς Ἀρβανίτιας, τοὺς λέγει:

«Πασάδες καὶ μπέηδες, θὰ χάθοῦμε. Θὰ χαθοῦμε. Θὰ χαθοῦμε! ὁ μπέγης τοὺς λέγει, ὅτι ἐτοῦτος ὁ πόλεμος δὲν εἶναι μήτε μὲ τὸ Μόσκοβον, μήτε μὲ τὸν Ἐγγλέζο, μήτε μὲ τὸν Φραντζέζο. Ἀδικήσαμεν τὸν ραγιὰ καὶ ἀπὸ πλούτη κι’ ἀπὸ τιμὴ καὶ τὸν ἀφανίσαμε καὶ μαύρισαν τὰ μάτια του καὶ μᾶς σήκωσε ντουφέκι. Κι’ ὁ Σουλτάνος τὸ γομάρι δὲν ξέρει τί τοῦ γίνεται. Τὸν γελᾶνε ἐκεῖνοι ὅπου τὸν τριγυρίζουν. Καὶ ἡ ἀρχὴ εἶναι τούτη, ὅπου θὰ χαθῇ τὸ βασίλειόν μας. Πλερώνουμε βαριὰ νὰ βροῦμε προδότη καὶ δὲν στέκει τρόπος νὰ μαρτυρήσῃ κανένας τὸ μυστικόν, νὰ μάθωμεν μόνος του ὁ ραγιὰς μᾶς πολεμεῖ ἢ καὶ οἱ Δυνάμεις. Δι’ αὐτὸ πλερώνομε καὶ παλουκώνουμε καὶ ισκοτώνουμε καὶ ἀλήθεια ποτὲ δὲν μάθαμε».

Ἀφοῦ τοὺς εἶπε πολλὰ ὁ μπέγης ἀπὸ αὐτά, τοὺς λέγει ὕστερα πῶς ὁ Σουλτάνος στέλνει πασάδες τοὺς πλέ-

Τὰ πρὸ ἑκατονταετίας στὴν Κόνιτσα

«Απὸ τὴν Τουρκο - Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα Ιωάννινα — Γιάνγια, καὶ ἄλλας ἐγγράφους πηγάς:

26.7.1871: Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Θεσσαλίας, ὅτι Χρῆστος τις Μήτρου ἐξ Ἀνασελίτζης ἐμφανισθεὶς εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, ἐξέθεσεν ὅτι ἐνῶ διέβαινεν ἐκ τοῦ δερβενίου Φούρκας, ἐν τέταρτον ἀπέχοντος τοῦ Χωρίου, τρεῖς λησταὶ συλλαβόντες αὐτόν, ἀφοῦ τοῦ ἀφῆρεσαν 85 λίρας ἃς ἔφερε μεθ' ἐ-

ον παντίδους καὶ γύμνωσαν τὸν κόσμο καὶ τοῦ πῆραν καὶ τὶς γυναικες. «Αὐτῆνοι θὰ φύγουν διὰ τὸν τόπο τους κι ἐμεῖς θὰ μείνωμεν ἐδῶ». Τότε ἔπιασε καὶ ίδιὰ τὴν γυναίκα τοῦ πατριώτη μου, πὼς γυρεύει νὰ τὴν πάρῃ ὁ πασάς. Καὶ τότε δλοὶ μὲ μίαν φωνὴν εἴπανε καὶ πήγανε καὶ τὴν πῆραν ἀπὸ κεῖ ὅπου τὴν εἶχε καὶ τὴν πήγαν εἰς τὸ ἀγγλικὸ κονοολάτο νὰ εἶναι φυλαμένη.

Αφοῦ σιγούρεψα τὴν γυναίκα καὶ τοῦ ἀλλουνοῦ εὔεργέτη μου, μίαν ἡμέρα εἶχε κάψη πολλὴ ὁ δυστυχὴς ὁ μπέγης καὶ πήγα διὰ τὸν γιατρό. Οἱ Τοῦρκοι φύλαγαν νὰ μὲ πιάσουνε ἐξ αἰτίας ὅπου τοὺς ἔφυγα ἀπὸ τὸ κάστρο, καὶ ὁ πασάς ἔμαθε ὅτι ἐγὼ νέρηγησα καὶ διὰ τὴν γυναίκα· φύλαγαν νὰ μὲ πιάσουνε νὰ μὲ κρεμάσουνε. Αφοῦ πήγα διὰ τὸν γιατρόν, μοῦ ρίχτηκαν οἱ Τοῦρκοι. Ἡμιουν ἐλεύτερος εἰς τὰ ποδάρια καὶ τοὺς ἔφυγα. Μὲ πῆραν κυνηγώντα ὡς τοῦ μπέγη τὸ κονάκι. Εκεῖ βγήκανε δικοί μας ἀνθρώποι, παστήκαμε ἀπὸ ἄρματα καὶ ἐσώθηκα.

Αφοῦ ξεγέρεψε ὁ μπέγης, τοῦ πῆρα τὴν εὔκή του καὶ τοῦ εἶπα:

«Θὰ φύγω».

Δὲν μ' ἄφηνε. Τοῦ εἶπα: «Ἐγὼ σὰν ἥθελα ἔφευγα καὶ ἀπὸ τὸ Κομπότι,

αυτοῦ, τὸν ἀπέλυσαν. Τέλος δὲ ἀπεδίχθη ὅτι προσεποιήθη τὸν ληστευθέντα, διὰ νὰ οἰκειοποιηθῇ 61 ζένας λίρας τὰς ὁποίας μετέφερεν, καὶ θὰ αιμωρηθῇ δεόντως.

Απεβίωσεν ὁ Τουαμπῆ Μπαμπᾶς Ἐφένδης, σεῖχης τῆς ὑψηλῆς αἵρεσεως τῶν Βεκτασήδων (Ναθμπεντῆ) καὶ ἡγούμενος τοῦ ἐν Κονίτσῃ Δεργκιάχ (Τεκὲ Μπαμπᾶ Χουσεῖν). Ή κηδεία του ἐγένετο πάνδημος, καὶ προσῆλθον εἰς αὐτὴν καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν Χριστια-

οῦμας δὲν τόκαμα διὰ τὴν τιμή μου».

Αφοῦ εἶδε ὅποὺ δὲν θὰ καθόμουν, μόδωσε τὴν εὔκή του καὶ μοῦ εἶπε νὰ εἴπω τῶν Καπεταναίων ἔξω στοῦ Πέτα καὶ ἄλλοῦ, νάχουν δικαιοσύνη εἰς τὸν κόσμον, νὰ πᾶνε ὀμπρός. «Οτι τοιούτως ἔκαναν ἀδικίγες οἱ Τοῦρκοι καὶ θὰ χαθοῦν.

—«Νάχουν αὐτῆνοι δικαιοσύνη, νὰ πάρῃ τέλος νὰ ἡσυχάσουμε καὶ μεῖς οἱ Τοῦρκοι, ὅτι πλέον μᾶς ἔγινε χαράμι ἀπὸ τὸ Θεὸ τὸ βασίλειόν μας, ὅτι φύγαμε ἀπὸ τὴ Δικαιοσύνη του».

Τοῦ φίλησα τὸ χέρι νὰ φύγω. Μόδωσε χρήματα τοῦ εἶπα:

«Μπέγη μου, ἔχω καὶ δὲν θέλω, ὅτι ἔχεις ἔξοδα μεγάλα εἰς τοὺς ἀνθρώπους σου».

Μόδωσε ἄρματα καὶ μὲ διάταξε νὰ φέρνωμαι καλὰ καὶ νὰ πάγω μὲ τὸ Γῶγο (τὸ Μπακόλα) ὅτι εἶναι ἄξιος καὶ τίμιος καὶ φίλος του, καὶ νὰ τοὺς εἴπω τῶν καπεταναίων νὰ μὴν μποῦνε εἰς τὴν Ἀρτα, ὅτι εἶναι πολλοὶ Τοῦρκοι καὶ θὰ σκοτωθοῦν, ὅμως νὰ τοὺς κλείσουνε καὶ φεύγουν μόνοι τους, ὅτι δὲν ἔχουν ζαϊρέδες.

Τὸν περικάλεσα καὶ διὰ τὴν γυναικα τοῦ πατριώτη μου νὰ τὴν προσέχῃ καὶ ἀναχώρησα τὰ 1821, μπαίνοντας ὁ Αὔγουστος...».

νῶν, διότι ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ἀγαθὸς ἐνάρετος καὶ προσηνής, καὶ εὐηργέτει τοὺς πάντας ἀνεξαιρέτως θρησκείας, καὶ ἐθνικότητος. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν δὲ τούτου ἐγνώρισε πρόοδον καὶ εὐημερίαν ὁ Τεκές.

— o —

Δημόσιος Ταμίας Κονίτσης τυγχάνει ὁ ἐκ Πυρσογιάννης ἀξιότιμος κ. Κωνσταντίνος Β. Σούρλας. Ὁ δὲ κ. Βασίλειος Π. Καμάνας εἶναι ταμίας τῶν συνδρομῶν τῶν Χριστιανῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς λιθίνης γεφύρας τοῦ Ἀώου.

9.8.1871: Προερχόμενος ἐκ Βερατίου καὶ Πρεμετῆς ἡ Α.Ε. ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἡμῶν Ἀχμὲτ Ρασήμ Πασσᾶς, ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Κόνιτσαν.

69

— o —

**

(Ἐφημερὶς Ἰωάννινα - Γιάνγια ἀριθ. φύλ. 115 τῇ 20.8.1877).

Εἰδοποιοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων ὅτι τῇ 20 Σεπτεμβρίου θέλει ἀνοίξει ἡ πανήγυρις Κονίτσης ἡ λεγόμενη Παζαρόπλον, εἰς ἣν προσκαλοῦνται νὰ μεταβῶσιν οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς γενησομένας ληψιδοσίας.

— o —

1.11.1871: Τὴν 2αν Ὁκτωβρίου ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Μολίστης τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης Ζήσης, ἐνῶ μετέβαινεν εἰς τὸ χωρίον Κερασόβου μετὰ τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης καὶ τῆς θυγατρός του Μαρίας, παρεσύρθησαν ἀπαντες ὑπὸ τοῦ καθ' ὅδὸν ἀπαντωμένου ιχειμάρρου (ἀσφαλῶς στὸ Βουργοπόταμο) καὶ ἐπνίγησαν.

13.12.1871: Συνελήφθησαν, μεταξὺ Καλπακίου καὶ Νεγράδων ὁ ἐκ τῶν φυλακῶν Ἰωαννίνων δραπετεύσας

Βαῖζ ἐκ Κονίτσης, καὶ εἰς Ἀρδομίσταν ὁ ἐκ Κολωνίας Σάτκας.

ΕΤΟΣ 1871

Μετὰ τὴν Κόνιτσαν, ἡ Βούρμπιανη εἶναι ἡ πλέον πολυάριθμος Κοινότης τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν. Ἀριθμεῖ περὶ τοὺς χιλίους πεντακοσίους καὶ πλέον κατοίκους καὶ ἔχει δεκατρεῖς ἐν ζωῇ ιερεῖς. Ἐξ αὐτῶν δὲ οἱ 5 - 6 ὄντες γηραιοὶ καὶ ἀσθενεῖς δὲν ἔχωσιν ἐνορίας· οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἔχωσιν ἀνὰ 40 - 50 οἰκογενείας ἔκαστος. Μὴ ἀναμένοντες δὲ νὰ ἀζήσωσι ἐκ μόνου τοῦ ἐπατραχηλίου ἔξασκῶσι παραλλήλως καὶ διάφορα ἐπαγγέλματα, οἷον τοῦ γεωργοῦ, ξυλουργοῦ, βαρελοποιοῦ, μελισσοτρόφου, ράπτου κ.λ.π.

Κατὰ τὰ δύο παρελθόντα σχολικὰ ἔτη διδάσκαλος Βρανίτσης ἔχρημάτισεν ὁ ἐκ Κονίτσης Ἀναγνώστης Κωνσταντινίδης.

Ἐξακολουθεῖ ὁ ἔξωραϊσμὸς τοῦ πρὸ διετίας ἀνεγερθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου εἰς τὸ χωρίον Ζέλιστα.

Ἡ Σχολὴ τῆς Κοινότητος Πάδων ἐνισχύεται ἥδη διὰ γροσίων 400 ἑτησίων ἐκ κληροδοτήματος τὸ ὅποιον κατέλιπε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἐν Καβάλα ἐμπορευόμενος Βασίλειος Ι. Στεφάνου.

— o —

Πρὸς διατήρησιν τῆς Σχολῆς Ἀνω Κονίτσης ἡ Ἱερὰ Μονὴ Στομίου Χορηγεῖ ἑτησίως γρόσια 1400 (ἀπὸ τοῦ ἔτους 1869, εἰς δὲ τὴν Σχολὴν Κάτω Κονίτσης προσφέρει γρόσια 400.

Ομοίως καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Τριάδος τῆς Στράτιανης χορηγεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους γρόσια χίλια ἑτησίως, πρὸς λειτουργίαν τοῦ Σχολείου τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος.

Εἰς δεκαεπτὰ δὲ Κοινότητας τοῦ Καζά Κονίτσης λειτουργοῦσι Σχολαὶ ἐπιχορηγούμεναι ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων.

'Η Βούρμπιανη

ΤΟΥ Κ. Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Πάντως στὸ 1809 τσακώθηκαν γιὰ τὰ μαντριὰ καὶ τὰ βοσκοτόπια ποὺ εἶχαν νοικιασμένα στὴ Θεσσαλία, καὶ ὁ μὲν Κώστας ἐπικαλέσθηκε τὴ βοήθεια τοῦ Ἀλῆ Πασιᾶ γιὰ νὰ διώξῃ τοὺς Τζιοτζιαίους ἀπὸ τὰ βοσκότοπια αὐτὰ ἐκεῖνοι δὲ εἶχαν προστάτη τους τὸ Βελ ἥΠασιᾶ τὸ γυιὸ τοῦ Ἀλῆ. Ἀπὸ τότε ἄρχισε ἡ διχόνοια ἡ ὅποια συνεχίστηκε σὲ διάφορες φάσεις.

Στὰ 1815 ὑπερίσχυσαν οἱ Τζιοτζιαῖοι καὶ ἀφαίρεσαν τὸ προεστιλῆκι ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τοῦ Γραμματικοῦ. Ἀργότερα ἵσως αὐτὸς νὰ τὸ ξαναπῆρε πάλι, καὶ σὲ ἐκδίκηση οἱ Τζιοτζιαῖοι συνήργησαν ὅπως εἴδαμε στὸν πρῶτο χαλασμὸ του—20 Νοεμβρίου 1820— μαζὶ μὲ τοὺς Κονιτσιῶτες φίλους των Χότζαν Μεμπρῆ μπέγην, Καπήν, Νότην Σκουρμπουρδήν, καὶ λοιποὺς ποὺ συνδέοταν ἀσφαλῶς μὲ τὸν Ἰσμαήλ Πασιᾶ τὸν ἀντίπαλο τοῦ τρομεροῦ Ἀλῆ Τεπελενῆ.

Ἄλλὰ ἡ ἐκδίκηση τοῦ Γραμματικοῦ ἐπῆλθε σκληρὴ καὶ ἀδυσώπητη. Μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἀλῆ Πασιᾶ, ὁ Κώστας ποὺ κατεῖχε σχεδὸν τὴ θέση τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν του προσεκλήθηκε στὴν Πόλη κατὰ τὸ 1822 γιὰ νὰ δώσῃ πληροφορίες σχετικὰ μὲ τοὺς θησαυροὺς τοῦ ἔξοντωθέντος κυρίου του. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐτότε συκοφάντησε καὶ τοὺς ἀντιπάλους του Τζιοτζιαίους καταδίδοντάς τους ὡς φιλικούς. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἦταν φιλικοί, καὶ εἶχαν ἀναπτύξει καὶ σχετικὴ δράση ὅπως ἀναφέραμε καὶ σὲ προηγούμενο κεφάλαιο τῆς ἱστορίας μας. Πάντως δλοὶ οἱ παλαιοὶ γέροντες τῆς Βούρμπιανης, καθὼς καὶ ὁ ἀείμνηστος δάσκαλός μας ὁ Ρεμπέλης, συμφωνοῦσαν στὸ ὅτι οἱ Τζιοζτιαῖοι καταδικάστηκαν καὶ θανατώθηκαν

ώς ἀνήκοντες (μεμυημένοι) στὴ Φιλικὴ Ἐταιρία. Καὶ στὸ ὅτι πάλι ὁ Γραμματικὸς ἦταν ὁ αἴτιος τοῦ θανάτου των, δλοὶ οἱ παλαιοὶ Βουρμπανῖτες συμφωνοῦσαν. Ἀδιάφευστος μάρτυρας ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, ποὺ ἀναφέρεται στὸ θάνατο τῶν δύο αὐτῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς Βούρμπιανης τὸ ὅποιο δημοσιεύτηκε στὰ Κονιτσιώτικα τοῦ Ρεμπέλη, στὴν Ἡπειρωτικὴ Ἐστία, στὸ περιοδικὸ Κόνιτσα, καὶ ἵσως καὶ ἄλλοῦ, καὶ τὸ ξαναδημοσιεύουμε πάλι ἐδῶ.

Ποιὸς θέλ' ν' ἀκούσῃ κλιάματα, ν' ἀκούσῃ μοιργιολόγια,

Περάστ' ἀπὸ τὴ Βούρμπιανη, στὴν ἄκρη στὸν Ἀγιάννη.

Κι' ἐκεῖ θ' ἀκοῦστε κλιάματα, γυναίκεια μοιργιολόγια,

θ' ἀκούσετε δυὸς λιγερές, νύφες τοῦ Παπαγιάννη,

πῶς κλιαῖνε καὶ πῶς θλίβουνται, καὶ πῶς μοιργιολογοῦνται.

«Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποὺ πάθαμαν, ν' ἐμεῖς οἱ Κωτσακάδες,

Μᾶς χάλασ' ὁ Γραμματικός, μᾶς πῆρε στὸ λαιμότου.

Τὸ κρῆμα νάχ' Ἀλάμπεης, κι' αὐτὸς ὁ Μουσελίμης,

Ποὺ στείλανε τὸ μπουγιουρντί, ποὺ στείλαν τὸ φερμάνι,

Καὶ κρέμασαν τοὺς ἄντρες μας, στὴν Κόνιτσα στὸ Βαρόσι.

“Αν καὶ δὲ γνωρίζομε τὴν ἀκριβῆ χρονολογία τοῦ θανάτου των, ἡ παράδοση ἀναφέρει πῶς ἦταν ἄνοιξη. Τὰ κοπάδια τῶν Τζιοτζιαίων εἶχαν γυρίσει ἀπὸ τὰ κειμαδιὰ τῆς Θεσσαλίας, καὶ ὅσο νὰ ἔχειονιστῇ ἡ Κρούσια ἔβοσκαν πέρα στὰ Προστήλια στὸ Βυρό. Τὰ δυὸς ἀδέρφια Γιώργης (ὁ Τζιότζιος) καὶ Κώστας (ὁ Κώτας) εἶχαν πάει νὰ ἴδοιν τὰ πρόβατα, καὶ ὅπως γύριζαν καβάλα στ' ἀλογά τους τοὺς ἄρπαξαν οἱ

·Ο Πατήρ Παῖσιος ὁ Φιλοδεῖτης ἡ Στομιώτης

Τοῦ κ. Β. ΝΙΚΟΠΟΠΛΟΥ

§1. ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε, μὰ θὰ τὸ ἔαναπᾶ καὶ πάλιν, ἡ δική μου ἡ πέννα εἶναι γνελικάτη κι ἀσθενική, τόσο ποὺ νὰ μὴν ἀντέχῃ ἡ καημένη σὲ μεγάλες συγκινήσεις! Κι ὅμως πασχίζει πάντοτε φιλότιμο. Τέτοια φιλότιμη πέρα ώς πέρα προσπάθεια εἶναι καὶ ἐτούτη ποὺ γίνεται παρακάτω. Μιὰ προσπάθεια ἀναφερόμενη στὴ ζωὴν ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὴν μικρή μας πολιτεία, τὴν Κόνιτσα,

θὰ μείνη γιὰ πάντα ἀνεξίτηλο! Πρόκειται στὸ ἀληθινὰ γιὰ μιὰ ἄγια μορφή, γιὰ ἔνα σύγχρονο «ἀληθινό» καὶ «ὄντως» ἀνθρώπο, γιὰ τὸν μοναχὸ Παῖσιο Φιλοθεῖτη ἡ Στομιώτη, τὸν κατὰ κόσμον Ἀρσένον τὸν Ἐζέντη πολιτειούλας μας, ἥταν ἡ ψυχὴ τοῦ ιστορικοῦ μας Μοναστηρίου, τοῦ Στομίου, θὰ εἶναι γιὰ κάθε Κονιτσιώτη ὁ παρήγορος ἄγγελος, ὁ καλόγερος μὲ τὴν ἀπέραντη ἀγάπη καὶ καλωσύνη! Γιὰ δλους μας ἔγινε μιὰ γλυκειὰ γοσταλγία, ἔνα κα-

Τοῦρκοι ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀναζητῶντας τους καὶ τοὺς ὁδήγησαν κατ’ εὐθεῖαν στὴν Κόνιτσα, ὅπου ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες τοὺς κρέμασαν μπροστὰ στοῦ Γιαγιάμπεη τὴν πόρτα ἡ ὁποία σώζεται καὶ σήμερα ἀκόμη ἀπάνω ἀπὸ τὸ πρατήριο βενζίνης τοῦ Πηγαδᾶ καὶ κατοικεῖ ἐκεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ Κώστα Μίσιου.

”Αλλες λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ τὴ σύλληψη, καταδίκη, καὶ ἐκτέλεσή των δὲν γνωρίζομε. Ο τρίτος ἀδελφός των διητοῦ ἀπουσίαζε, ὅπως προαναφέραμε, ἀπὸ τὴν Βούρμπανη καὶ γλύτωσε. Τώρα, μὲ ποιανοῦ πασιᾶ τὸ μέσον κατώρθωσε ὁ Κ. Γραμματικὸς νὰ τοὺς ἔξοντάσῃ, εἶναι ἄγνωστο. Πάντως στὰ 1823³ συνδεόταν ἀκόμη φιλικὰ μὲ τὸν Ὁμέρ Πασιᾶ Βρυώνη, τὸν παληὸ του γνώριμο, ἀφοῦ διόρισε κερατζήμπαση στὸ ἀσκέρι του τὸ Ζήση Νίτσκα, καὶ ἔπαιρνε κατ’ ἀποκοπὴν καὶ τὰ δέκατα διαφόρων χωριῶν (Η.Χ. 1938 σελ. 39). Δυσκολευόμαστε ὅμως νὰ πιστέψωμες ὅτι ὁ συντηρητικὸς αὐτὸς Πασιᾶς ἔξεδωσε τέτοια διαταγή. Τὴν ἄλλη (ἐπομένη) χρονιά, 16 Οκτωβρίου 1824 ὁ Ὁμέρ Βρυώνης γίνεται ἔχθρὸς τοῦ Γραμματικοῦ, ἀφοῦ τὸν φυλακώνει μαζὶ μὲ τὴ γυναικα του καὶ τοῦ κατασχέται τὴν περιουσία του. Μήπως ἄραγε

ὁ Κώστας τοῦ ὑφάρπασε τὸ μπουγιούρντι (διαταγὴ - ἀπόφαση) τῆς προγραφῆς τῶν Τζιοτζιαίων, καὶ κατόπι ὁ συνετὸς αὐτὸς Πασιᾶς νὰ ἀντελήφθηκε ὅτι ἔγινε ὄργανό του καὶ νὰ τὸν κατεδίωξε; Κατὰ τὸν συντάκτη δὲ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν τοῦ Μεσολογγίου, ὁ Ὁμέρ Βρυώνης τὸν κατεδίωξε ἐπειδὴ ὁ Κ. Γραμματικὸς εἶχε καταχρασθῆ χρήματα, ποὺ ἀνῆκαν στὸν πρώην κύριό του τὸν Ἀλῆ Πασιᾶ. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ τοὺς ἔξοντασε τοὺς Τζιοτζιαίους ὁ Γραμματικὸς καὶ μὲ τὸ μέσον τοῦ Μεχμέτ Ρεσίτ Πασιᾶ Κιουταχῆ ἡ τοῦ τοποτηρητοῦ του Ἀχμέτ Πασιᾶ. Ο Σουλεϊμάν Ιμπέης Κονίτσας ποὺ ἔκανε ἔνα διάστημα τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1823 τοποτηρητὴς τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη, δὲν φαντάζομαι νὰ συνήργησε στὸν χαλασμὸ τῶν Τζιοτζιαίων γιατὶ ἥταν ἔχθρὸς τοῦ Γραμματικοῦ. Πάντως δὲν καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ παραμένει σκοτεινό, καὶ ἀγνοῦμε ποιὸς ἔξεδωσε τὴ διαταγὴ προγραφῆς τῶν Τζιοτζιαίων, τὸ γεγονὸς ὅμως τῆς διάγχονης θανατώσεώς των εἶναι ἀληθινὸ καὶ βαρύνει ἔξ ὀλοκλήρου τὸν Γραμματικό, μὲ μόνο ἐλαφρυντικὸ τὸ ὅπι καὶ ἐκεῖνοι τὸν κατεδίωξαν προγουμένως καὶ ἐπεχείρησαν νὰ τὸν καταστρέψουν οἰκονομικά.

λὸς οὐρανοφανέρωτο ὅνειρο, ὁ πατὴρ Παῖσιος ὁ Φιλοθεῖτης ἢ Στομιώτης, καθὼς μοῦ ἀρέσει νὰ τὸν λέω ἐγώ. "Ολοὶ μικροί, μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναικεῖς, πλούσιοι καὶ φτωχοὶ τὸν θυμῶνται μὲ ἵερὴ συγκίνηση καὶ νοσταλγία καὶ ὅλοι πιστεύουν πῶς ὁ καλὸς ἄγγελος θὰ θελήσῃ κάποτε νὰ ἔσται γένηση «στὸ περιβολάκι τῆς Παναγιᾶς» καθὼς ὁ ὕδιος συγήθιζε νὰ ἀποκαλῇ τὸ βυζαντιγὸ μογαστήρι τῆς Παναγίας τοῦ Στομίου. Γι' αὐτὸ τὸ Κονιτσιώτικο καύχημα, δάλθηκα ἀπὸ καιρὸ νὰ γράψω δυὸ ἀράδες, κι αὐτὸ ἀπὸ μιὰ ἐσωτερική, «ἐνδιάθετη» ἀναγκαιότητα, ἀπὸ μιὰ ἵερόκρυψη, ἐνδόμυχη παρόρμηση, γιά, νὰ πῶ ἔνα μεγάλο εὐχαριστῶ ἀπὸ μέρους μου καὶ μόνο, στὸν ἀνθρωπὸ ποὺ τίμησε τὴν Κόνιτσά μας, ἔνα εὐχαριστῶ ποὺ τοῦ τὸ χρωστᾶμε ὅλοι μας καὶ ποὺ παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν κάνομε τίποτα γιὰ νὰ ἐκπληρώσωμε αὐτὸ τὸ χρέος!

Προτοῦ ὅμως καταπιαστῶ μὲ τὸ κύριο θέμα, νομίζω πῶς εἶναι πρέπον νὰ γίνουν ὥρισμένες ἔξηγήσεις. Πρῶτα - πρῶτα αἰσθάνομαι ἀπόλυτα τὸ τρομακτικὸ βάρος αὐτῆς τῆς προσπάθειας, ποὺ δὲν εἶμαι τόσο σίγουρος ἀν θὰ μπορέσουν νὰ βασάξουν οἱ ὄμοι μου. Εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα πράγματα τὸ νὰ καταπιαστῆς μὲ τὴν ἔστω καὶ ἀμυδρὴ σκιαγράφηση ἐνὸς ὅχι τυχαίου οὕτε ἀπλῶς σημαίνοντος, ἀλλὰ ἀληθινὰ ἀγίου ἀνθρώπου ὅπως ὁ πατέρας Παῖσιος. Δύσκολο, μὰ πάρα πολὺ δύσκολο γιὰ μὴ πῶ ἀδύνατο αὐτὸ τὸ ἔργο· ως τόσο θὰ προσπαθήσω κι ἀν δὲν ἐπιτύχω ἀπόλυτα ζητῶν ἀπὸ τώρα τὴν μεγάλη ὅλων συγκατάβαση. Καὶ κάτι ἀκόμα. Ηρόκειται γιὰ μιὰ πρόσθετη δυσκολία. Ὁ πατέρας Παῖσιος δρίσκεται στὴ ζωή, ζηλωτὴς τοῦ Κυρίου στὸν «θεοφίλητον Ἀθω», τὸ "Αγιον" Όρος, τὴ πολιτεία τῆς ἐνσυγέλητης πνευματικῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ἀπολύτου χριστιανικῆς τελειότητος!

Λόγοι λοιπὸν μετριοφροσύνης τοῦ ἀγίου ἀνδρὸς δὲν ἐπιτρέπουν μεγάλον ἐγκώμιον, εἶναι ναι αὐτὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπου καὶ χριστιανοῦ. "Ως τόσο εἶπα καὶ παρὰ πάνω, θὰ ἐπιχειρήσω τὸ μεγάλο τόλμημα «κι ἀς μου σταθῇ τὸ θεῖον παραστάτης!»

§2. ΓΕΝΝΗΣΙΣ — ΚΑΤΑΓΩΓΗ — ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο πατέρας Παῖσιος ὁ Φιλοθεῖτης ἢ Στομιώτης γεννήθηκε στὰ πολυθρύλητα Φάρασσα τῆς Θεοτίμητης Καππαδοκίας τὸ 1924. Τὸ ἔκτο στὴ σειρὰ ἀπὸ τὰ δχτὼ παιδιὰ τῆς γνωστῆς σ' ὅλα τὰ Φάρασσα οἰκογένειας τοῦ Πρόδρομου Ἐζηεπίδη καὶ τὸ τελευταῖο ποὺ γεννήθηκε στὴ λατρεμένη γῆ τῆς Ἀνατολῆς, σὲ μέρες πάρα πολὺ δύσκολες γιὰ τὴν καημένη τὴν Ρωμηοσύνη ποὺ τὴν ἀπειλοῦσαν διύρκειας σκοταδισμὸς καὶ ἡ διεθνὴς διπλωματία μὲ τὴν ἔσχατη τῶν.. ἀπειλῶν: τὸ ἔστρωμα καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ! Εἶχαν φύγει κι ὅλας πολλὰ καράδια φορτωμένα "Ελληνες, γιὰ τὶς ἀπέναντι ἀκτὲς τῆς μητέρας Ἐλλάδας!"

Τὸ «Ἀρχιπέλαγος» ἔκανε πάνω ἀπὸ δέκα φορὲς μέχρι τώρα τὸ δρόμο ἀπὸ τὴ Σμύρνη ἵσα μὲ τὸν Περαία. Ξεσηκωμός! Ο νέος περιούσιος Λαὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ "Ελληνες τῆς Μικρασίας διώχνονταν «ἀπὸ τὴν γῆν τους καὶ τὴν συγγενεία τους» καὶ μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰν ρίχνονταν ἀπέναντι, στὴν ἀντικρυνὴ παραλία, στὴν Ἐλλάδα βέβαια, μακριὰ ὅμως ἀπὸ τὴν ἀκριβή τους Ἀνατολή, τὴ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ὅλου τοῦ Γένους μας, τὸν «ἀπολεσθέντα παράδεισον» τῆς τυραχνισμένης Ρωμηοσύνης! "Οπου νάταν θάρχονταν καὶ ἡ σειρά τους. Ο γέρο - Πρόδρομος ἑτοίμασε τὴν Φαμίλια του γιὰ τὸν ξεσηκωμό. Ἡταν ξακουστὸς πάτερ φαμίλιας ὁ μακαρίτης! "Ἐτρεξ" ἀπὸ δῶ, ἐτρεξ" ἀπὸ κεῖ, ἐπιασε τὸν ἔνα, ἐπιασε τὸν ἄλλον, μίλησε μὲ ἀνθρώπους τῆς ἀνταλλαγῆς, ἔκανε δὲ τι μποροῦσε, ώστε γὰ μὴ νοιώσουν καὶ τόσο τὸ ἔστρωμα ἡ γυναικα του, ἡ ἀγαθὴ δούλη τοῦ Κυρίου Εὐλαμπία καὶ τὰ παιδιά του, ὁ Ραφαὴλ, ὁ Χαράλαμπος, ἡ Ζωΐτσα, ἡ Ἀμαλία καὶ ἡ Μαρία. Υπῆρχε ὅμως καὶ τὸ νεογέννητο! Αὐτὸ ἥταν ποὺ σκέφτονταν πλειότερο ὁ πιστὸς δοῦλος τοῦ Κυρίου. Ταξίδι εἶναι αὐτό, τάχα θὰ μπορέσῃ νὰ ἀντέξῃ τὸ Βυζανταρούδι; καλὸ θὰ εἶναι, γυναικα νὰ βαφτίσωμε τὸ παιδί πρὶν μπούμε στὸ καράδι, νὰ τὸ κάνωμε τούλαχιστον Χριστιανό! Η Εὐλαμπία συμφώνη-

σε. Φώναξαν τὸν πατέρα Ἀρσένιον, ξακουστὸν σ' ὅλα τὰ Φάρασσα ἵερωμένο γὰρ θαφτίση τὸ παιδί. Ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος λευτῆς ἔδωσε στὸ νεογέννητο τὸ ὄγομά του, τὸ ὡγόμασε Ἀρσένιον! Σὲ λίγες μέρες, ἐγῷ δὲ Ἀρσένιος ἦταν μόνον 40 ἡμερῶν, ἡ οἰκογένειά του ἀνέβηκε στὸ «Ἀρχιπέλαγος» γιὰ γὰρ πάρη τὸ δρόμο τῆς ἀνέλπιστης μοίρας τοῦ Ἐλληνισμοῦ τῆς Μικρασίας, τὸ δρόμο τῆς ἀνταλλαγῆς! Τὸ «Ἀρχιπέλαγος» κατευθύνθηκε στὸν Πειραιᾶ, ὅπου ἔμειναν γιὰ πολὺ λίγες μέρες καὶ ἡ οἰκογένεια ξαγάφορτωσε τὰ μέλη της, τὰ πράγματά της, τὰ ὅνειρά καὶ τοὺς καημοὺς μαζὶ μὲ τὶς ἐλπίδες της, σ' ἄλλο καράδι μὲ κατεύθυνση τὴν Κέρκυρα! Ἀπ' τὴν μιὰ ἀκρη στὴν ἄλλη, Ὅπου τοὺς ἔστελγαν πήγαιναν, ὅτι τοὺς ἔλεγαν οἱ ἀνθρωποι τῆς ἀνταλλαγῆς. Οὔτε ἔδω ἔμειναν ὅμως πολὺ καιρό. Ὁ ἑπόμενος σταθμός τους ἦταν ἡ Ἡγουμενίτσα. Ἐδῶ ἔμειναν ἑγάμισυ χρόνο. Ἡταν ἀπ' τοὺς πιὸ δύσκολους καιροὺς γιὰ τὴν οἰκογένεια τοῦ μικροῦ Ἀρσένιου, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κλείσει τὰ τρία του χρόνια. Τέλος ὡς ὁριστικὸς τόπος ἐγκαταστάσεως του ώριστηκε ἡ μικρὴ πολιτεία τῆς Κόνιτσας ὅπου ἥρθαν τὸ 1927.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων τοὺς ἔδωσε σπίτι στὴν Ἀπάνω Κόνιτσα καὶ μερικὰ κτήματα στὸ κάμπο τοῦ Ἀώου. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι ἔπρεπε γὰρ χωρέσουν τώρα ὅχι μόνο ἡ πολυμελὴς οἰκογένεια, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅνειρά της καὶ οἱ ἐλπίδες της καὶ οἱ καημοὶ της καὶ τὰ δάκρυά της καὶ πρὸ παντὸς τὸ λευκὸ ὄραμα τῆς λατρεμένης γῆς τῆς Ἀνατολῆς! Ἡ Καππαδοκία μὲ τὰ λατρεμένα Φάρασσα! Ἀραγε θὰ ἔδιγε δὲ Θεὸς γὰρ ξαγάθιεπαν ἐκείνους τοὺς τόπους; Ἡ οἰκογένεια δὲν ἀργῆσε γὰρ πάρη ἐπάνω της. Ἡταν ἀπὸ τὴ φύση της προοδευτική. Ὁ Πρόδρομος Ἐζυεπίδης μὲ ἐφόδια τὴν ἀσίγαστη πίστη στὸ Θεὸ τῶν πατέρων του καὶ τὰ δυὸ στιβαρά του χέρια, δὲν τοῦθαλε κάτω! Ρίχτηκε στὸν ἀγῶνα γιὰ γὰρ ξαναδημιουργήσῃ ἐτι τὰ ὑστερόβουλα διπλωματικὰ τερτίπια τῶν Μεγάλων, ἔθαψαν στὴν νύχτα τοῦ

ἀκούσιου ξεσηκώματος, στὰ ὅγια χώματα τῆς θεοτίμητης Καππαδοκίας!..

Τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον βαθειὰ θρησκευούμενο, μὲ τὴν δοήθειαν καὶ τῆς λαμπρῆς καταγωγῆς — ἃς μὴ ξεχνᾶμε πῶς ὁ τόπος ἐκεῖνος εἶχε γεννήσει μεταξὺ ἄλλων καὶ δύο ἀγυπέρθλητα πνευματικὰ ἀναστήματα, τὸν Μ. Βασιλείου καὶ τὸν Ἀγ. Γεώργιον — συνετέλεσε πολὺ στὴν διάπλαση τοῦ χαρακτήρα τοῦ Ἀρσένιου, ποὺ ἀπὸ μικρὸ παιδάκι ἀρχισε γὰρ κλίνη στὰ γράμματα καὶ στὴν ἐκκλησία. Τὸ Δημοτικὸ τὸ τελείωσε στὴν Ἀπάνω Κόνιτσα. Σὰν μαθητὴς εἶχε διακριθῆ ἐκεῖνο ὅμως ποὺ τὸν ἔκανε γὰρ διακρίγεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους συνομηλίκους του ἦταν τὸ ἥθος του. Ὁ Ἀρσένιος ἀνατρεφόταν «ἐν παιδείᾳ καὶ γουθεσίᾳ Κυρίου».

Ἐγὼ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας του μετὰ δίας διαδάζουν τὰ σχολικά τους βιβλία, δὲ Ἀρσένιος δὲν περιορίζεται μόνον σ' αὐτά. Τὰ ἐγδιαφέροντά του ἦταν πολὺ μεγαλύτερα. Οἱ φυλλάδες πούφερε δὲ πατέρας ἀπὸ τὴν γλυκειὰ πατρίδα, τὸν τραβοῦσαν πολύ. Διάδαζε τὴν «Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου», Βίους Ἀγίους καὶ κατὰ προτίμηση τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Ἀγίου Γεωργίου τῶν Καππαδοκέων καὶ κυρίως Ἀγίαν Γραφήν. Δὲν ἔδιάδαζε ἀπλῶς, ἀλλὰ μελετοῦσε καὶ μάλιστα συστηματικά. Στὴν Ἀγία Γραφή του διέπει κανεὶς τὸ σύστημα τῆς μελέτης του. Ολόκληρη χωρία σημειωμένα καὶ ὑπογραμμισμένα, παρατηρήσεις καὶ ἐρμηνευτικὰ σχόλια ἀργότερα! Σὰν παιδί εἶχε κι αὐτὸς τὶς τρέλλες του, τρέλλες ἀνθρώπινες, ἀθωεῖς, παιδικές. Θὰ τὸν ἔβλεπες γὰρ παιζῆσαι στὰ στενορύμια τῆς γειτονιᾶς ἢ στὸ κοντιγὸ σιάδι μὲ τὸ ἀδέρφια του καὶ τὰ γειτογόπουλά του, πάντα ὅμως θὰ τὸν ξεχωρίζεις! Ἡταν τὸ πρόσωπό του, τὸ βλέμμα του, τὰ λόγια του. Αὐτὸ τὸ παιδί ἦταν ἀλήθεια ἀλλοιώτικο ἀπὸ τὰλλα!

Τὴν Κυριακὴν «ὅρθρου βαθέως» στὴν ἐκκλησιὰ ὁ Ἀρσένιος. Πήγαινε στὸ ἱερὸ καὶ βοηθοῦσε τὸν παπᾶ. Πόση χαρὰ καὶ πόση ιερόκρυψη ἀγαλλίαση σὰν φοροῦσε τὰ ἄμφια ἐκεῖνα ποὺ φοροῦν τὰ ρασοπαῖδια τοῦ Ιεροῦ! Ἀπὸ τότε ψυθίριζε μυστικὰ στὸν Ἀφέντη Χριστὸ «ἀξίωσε με

Αληδινή ιστορία ένδες ψευτογούμενου

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΟΤΛΗ

Ο ξεχωριστός μας συμπατριώτης Νίκος Τσάκας, ποὺ ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας, εἶχε φέρει σὲ φῶς πολλὲς ιστορίες σχετικὲς μὲ τὴ λατρευτὴ του Κόγιτσα.

Κάποτε μοῦ διηγήθηκε τὸ παρακάπω συμβάν ποὺ δὲν ἔχει μὲν καμμιὰ ἀπολύτως σχέσι μὲ τὴν ἐπαρχία μας, ἀλλὰ ποὺ ἀξίζει γιὰ τὴν πρωτοτυπία του.

Τὸ συμβάν αὐτὸ συγένη στὴν Κωνσταντινούπολι πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912 — 13.

Στὰ χρόνια ἐκεῖνα ὁ μακαρίτης Νίκος Τσάκας διηύθυνε στὴν Κωνσταντινούπολι τὸ ἑλληνικὸ ξενοδοχεῖο ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. Μιὰ νῆμέρα παρουσιάσθηκε στὸ ξενοδοχεῖο ἐνας ἱερωμένος, ψηλός, θρεμένος, ἐμφανήσιμος καὶ γενικῶς ἐπιβλητικός, ἀκο-

Χριστέ μου γὰ γίνω γιὰ πάντα δικός σου, σὰν μεγαλώσω». Ἡ μεγάλη του ἀδυναμία ἦταν περίπατος στὴν Ἄγια Βαρβάρα. "Οχι γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴ φύση, ὅχι γιὰ νὰ παιξῃ θεότρελλα, ὅχι γιὰ νὰ ξεσκάσῃ, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀνταμώσῃ τὸν μεγάλον Διδάσκαλο, τὸν ΓλυκὸΝαζωραῖο καὶ νὰ κουδεντιάσῃ μᾶζι Του! Παρέκτου εἶχε τὰ ἀδέρφια του καὶ πολλὲς φορὲς κάτι δρφανὰ παιδάκια ἀπὸ τὸ Ὁρφανοτροφεῖο Κογίτσης, ὅπου πήγαινε τακτικὰ καὶ ἔκανε συντροφιὰ τοὺς καλούς του φίλους τὰ δρφανὰ Τοῦ Κυρίου! Έκει στὴν Ἄγια Βαρβάρα τοὺς διάβαζε Ἅγια Γραφή, τοὺς ἐξηγοῦσε ἀγιογραφικὰ χωρία, φέλλανε ὄμνους καὶ δταν πιὰ ὁ ἥγιαλαφρα σὰν ἀγγελούδια τὸ κατηφόρι λιος ἔγερνε στὴ Δύση του ἐπαιργαν ἀγιὰ τὴν πολιτειούλα. "Αλλες φορὲς πάλι ἐπαιργε τοὺς δρφανούς του φίλους στὸ σπίτι νὰ τοὺς φιλέψῃ καὶ νὰ τοὺς μιλήσῃ γιὰ τὴν Μεγάλη Μητέρα ὅλων μας Τὴν Παναγία καὶ γιὰ τὸν πανάγαθο Πατέρα μας, τὸν Θεόγ! Καὶ δὲν ἦταν παρὰ 12 μὲ 13 χρόνων!

Συνεχίζεται

λουθούμενος ἀπὸ δύο νεαροὺς κυρίους ἀρκετὰ καὶ αὐτοὺς καλοντυμένους.

Συνεστήθη ὡς Πατὴρ Στέφανος, Ἡγούμενος μιᾶς τῶν ἵερῶν Μονῶν τοῦ Ἅγίου Ὁρους. Διὰ τοὺς δύο ἀκολούθους του εἶπεν ὅτι εἶναι οἱ γραμματεῖς του. Ζήτησε δύο δωμάτια, ἔνα γιὰ τὸν ἴδιο καὶ ἔνα διὰ τοὺς γραμματεῖς του.

Ο Τσάκας εἶδε ἐναν καλὸ πελάτη καὶ μὲ προθυμίᾳ ἔδωσε δύο ἀπὸ τὰ καλλίτερα δωμάτια τοῦ ξενοδοχείου εἰς τὰ ὅποια καὶ ἐγκατεστάθη ὁ μεγαλοπρεπὴς Ἡγούμενος καὶ ἡ ἀξιότιμος διμελής ἀκολουθία του.

Κανονισμὸς τοῦ ξενοδοχείου ἦταν αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐνοικίων νὰ ἐνεργοῦνται κάθε Σάββατο, νῆμέρα ποὺ ἐγίνοντο καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ξενοδοχείου, ὅπως ἄλλως τε τοῦτο ἀγεγράφεται καὶ εἰς τὴν καρτέλλα ποὺ ἦταν ἀνηρτημένη μέσα σὲ κάθε δωμάτιο.

Ἐλθε τὸ πρῶτο Σάββατο, ἀλλὰ ὁ ἄγιος Ἡγούμενος οὔτε κὰν γῦξιν δὲν ἔκαιε γιὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου. Παρέρχεται καὶ ἡ δευτέρα ἐνδομάζ καὶ πάλιν τίποτε. Ο Τσάκας τὸ ἀπέδωσε στὸ δ. τι δ. Ἡγούμενος δὲν θὰ ἐπρόσεξε τὸν κανονισμὸ τοῦ ξενοδοχείου, ἀλλὰ καὶ πάλιν αἰσθανότανε δισταγμὸν νὰ ἐνοχλήσῃ ἐναντίον σεβάσμιο καὶ ἐκλεκτὸ πελάτη. Επειδὴ ὅμως ἦτο ἐκτιθεμένος ἀπέναντι τοῦ ἴδιοκτήτου τοῦ ξενοδοχείου, ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ τὸν ἐνημερώσῃ σχετικῶς.

Ο ἴδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου εἶπε τότε στὸν Τσάκα νὰ παρακαλέσῃ μὲ εὐγένειαν τὸν Ἡγούμενον νὰ διευκολύνῃ τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ ὅποιον ἄλλως τε εἶχε καὶ αὐτὸ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὑποχρεώσεις.

Κατόπιν τῆς ἐντολῆς αὐτῆς τοῦ ἴδιοκτήτου δ Τσάκας παρουσιάσθηκε συγεσταλμένος καὶ μὲ σεβασμὸ στὸν Ἡγούμενο καὶ τοῦ μετεβίβασε τὴν παράκλησιν τοῦ ἴδιοκτήτου τοῦ ξενοδοχείου.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἡγουμένου ἦταν:

— Καλὰ - καλά, παιδί μου, αὐτὸ δὲν

είναι τίποτα. "Έχω γράψει στὸ Ἀγιον
Ὄρος γὰ μου ἐμβάσουν ἀρκετὰ χρήματα,
τόσον διὰ τὰς ἀνάγκας μου, δύσον καὶ διό-
τι θέλω γὰ βιηθήσω διάφορα ἑλληνικὰ ἴ-
δρυματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ
Τσάκας δὲν ἔτόλμησε γὰ ἐπιμείνη σ' ἔναν
σεβαστὸ ιερωμένο ποὺ μάλιστα ήθελε γὰ
γίνη καὶ εὔεργέτης σὲ ἑλληνικὰ καὶ ἐθνι-
κὰ φιλανθρωπικὰ ἴδρυματα. Τὴν μεθεπο-
μένην μάλιστα παραδίδει στὸν Τσάκα καὶ
ἔνα τηλεγράφημα ἀπευθυνόμενον στὴν
Μονὴν τῆς ὁποίας προΐστατο μὲ τὴν πα-
ράκλησιν κάποιος τοῦ ξενοδοχείου γὰ τὸ
δώσῃ στὸ τηλεγραφεῖο.

Διὰ τοῦ τηλεγραφήματός του τούτου
ζητοῦσε γὰ τοῦ ἐμβάσουν 200 χρυσὰ εἰ-
κοσάφραγκα, ποσὸν σημαντικὸν διὰ τὴν
ἐποχὴν ἔκεινην.

Ο Τσάκας ἀπέστειλε τὸ τηλεγράφημα
καὶ ἔχρεωσε τὸν λογαραισμὸν τοῦ Ἡγου-
μένου μὲ τὰ τηλεγραφικά.

Κατὰ συνομιλίαν τὴν ὁποίαν ὁ Τσάκας
εἶχε μετὰ τοῦ Ἡγουμένου οὗτος τοῦ ἔλε-
γε ὅτι εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ
τῶν ὅμογενῶν προκρίτων καθὼς καὶ μετὰ
τῶν διευθυγόντων τὰ εὐαγῆ ἑλληνικὰ ἴ-
δρυματα καὶ ὅτι συγεδέθη διὰ φιλίας μετὸν
τοῦ τότε Ἐπισκόπου Ἰωάννου Βασιλικοῦ,
τοῦ μετέπειτα Μητροπολίτου Κονίτσης.
Μάλιστα μίαν Κυριακὴν μετέθη εἰς τὴν
ἐκκλησίαν εἰς ἣν ἔχοροστάτησε ὁ ἀνωτέ-
ρω Ἐπίσκοπος, ἐκάθησε δὲ στὸ εἰδικὸν
στασίδι ποὺ εἶναι δίπλα ἀπὸ τὸν θρόνον
τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἀπήγγειλε καὶ τὸ «πι-
στεύω εἰς ἔνα Θεόν...».

"Όλα αὐτὰ ἐπηγένησαν τὸν σεβασμὸν τοῦ
Τσάκα πρὸς τὸ πρόσωπόν του καὶ οὕτε
διεγοεῖτο πλέον γὰ ἐνοχλήση αὐτὸν διὰ
τὴν καταβολὴν τοῦ ἐνοικίου.

Μίαν μάλιστα ἡμέραν, σᾶν γὰ ήθελε γὰ
δικαιολογηθῆ ποὺ ἥρχετο ἀργὰ τὰ βρά-
δια στὸ ξενοδοχεῖο εἶπεν ὅτι παραμένε-
στὸ Πατριαρχεῖο καὶ κάνει συντροφιὰ στὸν
τότε Πατριάρχη Ἰωακείμ (τὸν μεγαλο-
πρεπῆ), ὁ ὁποῖος μετὰ φορτικότητος μά-
λιστα τὸν ἀναγκάζει γὰ παραμένη στὸ
Πατριαρχεῖο καὶ γὰ τρῶνε μαζύ.

"Γετερα κι' ἀπὸ αὐτὸν ὁ Τσάκας θεω-
ροῦσε μεγάλη τιμὴ διὰ τὸ ξενοδοχεῖο του

Ἐπιστολαὶ ἀναγνωστῶν

Κύριε Διευθυντά,

Οι κάτοικοι τῆς ἱστορικῆς κωμοπόλεως
τῆς Ἡπείρου ΚΟΝΙΤΣΗΣ, ἀπὸ 7500 πε-
ρίπου τὸ ἔτος 1913, κατῆλθον τὸ ἔτος
1946 εἰς 4600 καὶ εἰς 3716 τὸ ἔτος 1961.
Τέλος κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν
(1971) ἔφθασαν τοὺς 2990.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ Κόνιτσα, μὲ τὸ
μεγάλο καὶ εὔφορο ποτιστικὸν κάμπο της,
τὴν πανάρχαια βιοτεχνία της, τὰ πλού-
σια δάση της, τὰ ιαματικὰ λουτρά της, τὰ
ώραῖα νερά της καὶ τὸ ἐλβετικὸν τοπίο
της, ἡ Κόνιτσα τοῦ θρύλου τῶν τελευται-
ων τριάκοντα ἔτῶν, βαδίζει σταθερῶς
πρὸς ἔξαφάνισιν.

Πολλοὶ δέδαια οἱ λόγοι τῆς παρακμῆς

γὰ συγκαταλέγη μεταξὺ τῶν ἐνοίκων του
ἔνα τέτοιο ὑψηλὸν πρόσωπο.

Κατὰ καλὴν ὅμως τύχην τοῦ Τσάκα,
κακὴν δὲ διὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ιερωμέ-
νον πελάτην του, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μετέ-
βαινε τακτικὰ ὁ Ἀρχικλητὴρ τοῦ Πατρι-
αρχείου ἐκ Βουρμπιάνης καταγόμενος. Οὐ-
τος φοροῦσε χρυσοποίκιλτον στολὴν καὶ
πηλίκιον μὲ τὸν δικέφαλον ἀετόν, ἦτο δὲ
σημαντικὸν πρόσωπον μὲ ἀρκετὰς ἀρμο-
διότητας.

Στὴν κουβέντα ποὺ εἶχε μιὰ ἡμέρα ὁ
Τσάκας μὲ τὸν συμπατριώτη του Ἀρχι-
κλητῆρα ἀνάφερε καὶ τὰ τοῦ πατρὸς Στε-
φάνου. "Οταν ὅμως εἶπεν στὸν Ἀρχικλη-
τῆρα ὅτι τὰ βράδυα οὗτος παρέμεγε στὸ
Πατριαρχεῖον καὶ συνέτρωγε μὲ τὸν Πα-
τριάρχην, ὁ Ἀρχικλητὴρ μὲ δυνατὴ φω-
νὴ λέει στὸν Τσάκα «τὶ εἶναι αὐτὰ ποὺ μοῦ
λέτε κ. Τσάκα. Ο Πατριάρχης εἶναι τε-
λείως ἀδύνατον γὰ κρατάη στὸ δεῖπνο ἔ-
γαν Ήγούμενο. Ο Πατριάρχης μπορεῖ γὰ-
γευματίζη μὲ τὸν Πρόξενο τῆς Ρωσίας ἢ
ἄλλης Μεγάλης Δυνάμεως, ποτὲ ὅμως μὲ
κατωτέρους κληρικούς. "Οπως μοῦ τὰ λέει
αὐτὸς θὰ εἶναι κανένας ἀπατεώνας, γι'
αὐτὸν καὶ ζήτησέ του χαρτιά, ποὺ πρέπει
γὰ τὰ ἔχει κατὰ τοὺς κανονισμοὺς μαζύ
του, τὰ διποῖα γὰ ἀποδεικνύουν τὴν ιερω-
σύνη του».

Συνεχίζεται

καὶ τῆς ἐργμώσεως τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

Ηλπίζει ὅμως κανένας, ὅτι ἡ ΚΟΝΙΤΣΑ μὲ τὶς ἐκτεταμένες παραγωγικὲς δυνατότητές της, θὰ εἶχεν διαφορετικὴ τύχη. Θὰ γιγόταν δηλαδὴ πόλος ἔλξεως καὶ σταθμὸς μονίμου ἐγκαταστάσεως, τῶν κατοίκων ἀπὸ τοὺς ἐγκαταλειπομένους ὄρεις οἰκισμοὺς τῆς ἐπαρχίας (25.000) περίπου. Μία δὲ τοιαύτη ἔξελιξις εἶχεν διαφανεῖ κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια (1945 — 1946).

Δυστυχῶς τίποτε δὲν ἔγινε τελικῶς. Καὶ τὰ χωριά ἐγκατελείφθησαν καὶ ἡ ΚΟΝΙΤΣΑ τείνει γὰρ ἔξαφανισθῆ.

Ἐγας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ μαρασμοῦ εἶναι ἀσφαλῶς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ΚΟΝΙΤΣΑ εἶναι παραμεθόριος ἐπιτηρουμένη περιοχή. Τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι διὰ γὰρ μεταδῆ τὶς ἐκεῖ ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀδεια ἀπὸ τὸ ἀστυγομήκο τμῆμα τῆς κατοικίας του.

Οὕτω ἡ ΚΟΝΙΤΣΑ παραμένει οἷος ἐν ἀπομονώσει καὶ ἀποκλεισμένη ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο. Μακρὰν τῆς ζωῆς, καὶ κυρίως τοῦ τουρισμοῦ τῆς ὑπολοίπου χώρας. Ακόμα καὶ οἱ ἀνθρώποι ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς Κονίτσης ἀποφεύγουν γὰρ μεταδοῦν ἐκεῖ, λόγῳ τῶν διατυπώσεων αἴτινες ἀπαιτοῦνται: διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας, ἢ ἀν θέλετε, τῆς ἀπλῆς ἔγνοιας καὶ φροντίδας ποὺ προαπαιτεῖ ἡ ἀδεια αὐτῆ.

Τὸ διπλανὸ ΜΕΤΣΟΒΟ, μὲ τὴν ἀνθηρὰ οἰκονομία του, τὴν ἀνάπτυξή του, τὴν εὐημερία τῶν κατοίκων του (συγεκράτησε καὶ ηὕτησεν τὸν πληθυσμὸ του ἀπὸ τὸ 1945 καὶ ἐγτεῦθεν) εἶναι χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τοῦ τι θὰ μποροῦσε γὰρ εἶχεν ἐπιτύχει ἡ Κονίτσα, μὲ τὴν ἐλεύθερη ἐπικοινωνία.

Δοθέντος μάλιστα ὅτι αἱ δυνατότητες τῆς Κονίτσης ήσαν, κατὰ τὴν γγώμην εἰδικῶν, σημαντικῶς ἀνώτερες.

Εἶναι προφανὲς καὶ παγθομολούμενον μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης, (πλειστάχις δὲ ἔχουν ὑποδληθῆ σχετικὰ ὑπομνήματα πρὸς τὰς ἀρχὰς) ὅτι ἡ παντελής ἀρσις τῆς ἀπαγορευτικῆς διαταργῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρα-

Τ[έ]τελος

—Τὴν 3.4.71 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς μετεκπαιδεύσεως ἀ-Ξιωματικῶν Χωρικῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν διοικητὴν αὐτῆς ταξίαρχον κ. Ιωάν. Ρῆζον.

—Τὴν 4.4.71 ἐορτάσθη καὶ εἰς Κόνιτσαν ἡ 22α ἐπέτειος τῆς ίδρυσεως τοῦ ΝΑΤΟ. Κατετέθη στέφανος εἰς τὸ ήρωον τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου κ. Α. Ρεμπάπη. Ἐλαβε χώραν εἰς τὴν Πνευματικὴν Στέγην σχετικὴ ὅμιλία ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Γεωργ. Μπούρη, καὶ τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἕκθεσις ὁπλισμοῦ ὑπὸ τοῦ 583 Τάγματος εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν.

—Αφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων κ. Θεμιστοκλῆς Ἐξάρχου. Ο δὲ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Κονίτσης παρέθεσε πρὸς τιμήν του τὴν 6.4.71 γεῦμα εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ κ. Θωμᾶ Χριστουδούλου.

—Τὴν 7.4.71 διεξήχθησαν εἰς τὸ γήπεδον Κονίτσης οἱ ἐπὶ τῇ εύκαιρίᾳ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Ὁλυμπιακῆς Ἡμέρας ἀγῶνες στίβου εἰς

του, (γῆτις ἔξεδόθη ἐν ἔτει 1947 λόγῳ τῶν ἐπικρατουσῶν τότε εἰδικῶν συγθηκῶν) τούλαχιστον διὰ τὴν πόλιν τῆς Κονίτσης, ἢ ἄλλως ἡ ἀντικατάστασις αὐτῆς μὲ ἐτέραν ἐπιβάλλουσαν πλέον ἀγώδυνα μέτρα, ώς λ.χ. ἔλεγχον ταυτότητος κατὰ τὴν ἀφέσιν τοῦ ἐπισκέπτου εἰς Κονίτσα κλπ. Θὰ διογθοῦσε ὁ πωσδήποτε καὶ θὰ ἐδημιούργη τὰς προϋποθέσεις ἀνασχέσεως τῆς κατιουσίης τὴν ὁποίαν ἐπῆρε ἐσχάτως.

Περαιτέρω, θὰ ἦτο δυγατὸν γὰρ ἐλπίζει τὶς καὶ καλυτέραν τύχην, ὃν ἐπραγματοποιοῦντο τὰ ἥδη προγραμματισθέντα πράγματι ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ διὰ τὴν περιοχὴν ἦτοι ἡ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ καὶ τὸ φράγμα τῆς ΔΕΗ εἰς τὴν παρὰ τὴν ΚΟΝΙΤΣΑ χαράδραν «Στόμιον» τοῦ ποταμοῦ ΑΩΟΥ. Θεσσαλονίκη, Ἀπρίλιος 1971.

Διατελῶ μετὰ τῷ θησαυρῷ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΓΩΝΝΟΥ

τοὺς ὅποίους ἔλαβον μέρος μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου καὶ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου καὶ στρατιῶται ὀθληταὶ μὲ ικανοποιητικὰς ἐπιδόσεις εἰς τὰ διάφορα ἀγωνίσματα.

—'Υπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως διετέθησαν πιστώσεις διὰ τὴν κατασκευὴν ἔξωτερικῶν ύδραγωγείων τῶν χωρίων Ἀηδονοχώριου, Πύργου, καὶ Νικάνορας, καὶ ἐσωτερικῶν ύδραγωγείων Ἀετόπετρας, Πηγῆς, καὶ Μολίστης, καὶ ιμιᾶς ύδατοδεξαμενῆς τοῦ χωρίου Μελισσόπετρας.

—Τὴν 6.4.71 συνεπείᾳ καταπτώσεως ὕγικου χωμάτων ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ παρὰ τὸν "Ἄγ. Χαράλαμπον Πυρσόγιανης, διεκόπη ἡ συγκοινωνία μετὰ τῆς Βούρμπιανης καὶ τῶν πέραν ταύτης χωρίων τοῦ Γράμμου, ἀποκατασταθεῖσα τὴν 10.4.71.

—Τὴν 11.4.71 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀκριτικὰ φυλάκια Μπουραζανίου, ὅπου διένειμον δῶρα πρὸς τοὺς φρουροὺς αὐτῶν οἱ ἀγροτόπαιδες καὶ ἄγροτονεάνιδες τῶν Κοινοτήτων Κοσμηρᾶς, Ἀγ. Ιωάννου (Μικροῦ Μπισδουνίου), Ἀνω Λαψίτης, καὶ Πετσάλης, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Δευθυντὴν Γεωργίας Ιωαννίνων κ. Γιάκον.

—Τὴν 11.4.71 Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἔχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας ιερεὺς ὁ κ. Ἀγγελος Σκίρτας τέως Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πάδων.

—Τὴν 13.5.71 ἀφίχθη ὁ ἐν τιμ. ὀποστρατείᾳ ἀξιωματικὸς κ. Παπανικολάου ἐκ Καλαμπάκας, ὁ ὅποιος μετέβη εἰς Ὁξεὺν Κονίτσης καὶ ἐτέλεσε Λειτουργίαν εἰς τὸ ἐκεῖ ἐξωικκλήσιον τοῦ Προφήτου Ἡλία, ὅπου ἐτραυματίσθη ικατὰ τὸ ἔτος 1949 μαχόμενος ἐναντίον τῶν ικομουνιστῶν. Ἐπὶ πλέον δὲ ὁ κ. Παπανικολάου διένειμεν καὶ ὑποδήματα, πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων Ὁξεᾶς καὶ Βούρμπιανης.

—Μετὰ τὴν πρὸ ικαροῦ ἐπισκευὴν τοῦ ἐτοιμορόπου μιναρὲ τοῦ τζαμιοῦ Σουλτάν Σουλεϊμᾶν τοῦ μεγαλοπρεποῦς (1536-37) τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ὑπηρεσίᾳ Ιωαννίνων προέβη προσφάτως καὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ περιβόλου (Κάστρου) τοῦ Ζεϊνέλ θέη ἐν Ἀνω Κονίτσῃ (=πατρικὴ οἰκία τῆς μητρὸς τοῦ Ἀλῆ Πασιά Τεπελενλῆ Χάμπως). Καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀώου ὅμως ιστορικὴ λιθόκτιστος γέφυρα ἔχει ἀνάγκην ἐπισκευῆς, ὅπως καὶ ἄλλοτε

ἐγράψαμε, διότι οἱ ἀγυιόπαιδες τῆς Κάτω Κονίτσης ἔχουν ἀποσπάσει μέγα μέρος ἐκ τῶν λίθων τῶν στηθαίων καὶ τοῦ λιθοστρώτου αὐτῆς καὶ τοὺς ρίπτουν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ διασκεδάζοντες.

—Τὴν 21.4.71 ἐօρτὴν τῆς ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἄπτασα ἡ πόλις ἐσημαίοστολίσθη καὶ ἐφωταγωγήθη.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐօρτῶν τοῦ Πάσχα ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀκριτικὰ μας φυλάκια καὶ διένειμον πασχαλινὰ δῶρα πρὸς τοὺς φρουρούς των, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ἀλκίμων καὶ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν.

—Ομοίως, ἐπεσκέφθησαν τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τὸ Γηροκομεῖον μας αἱ ἀγροτονεάνιδες Κονίτσης μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ὑπάλληλον τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας Χρηστίναν Βασιλείου καὶ διένειμον πρὸς τοὺς τροφίμους καὶ ἀσθενεῖς διάφορα πασχαλινὰ δῶρα.

—Τὴν 22.4.71 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Παπαθανάσης καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν κ.κ. Μητροπολίτου, Ἐπάρχου καὶ Δημάρχου διὰ τὴν διευθέτησιν καὶ ἐπίλυσιν διαφόρων τοπικῶν αἰτημάτων καὶ ζητημάτων.

—Μὲ γλέντια καὶ λαϊκοὺς χοροὺς ἐօρτάσθη τὸ Πάσχα εἰς διάφορα χωρία τῆς Ἐπαρχίας μας, ιαθώς καὶ τὰ πρῶτα ὑπαίθρια πανηγύρια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς Σπηλαιώτισσαν Ἀρίστης, Μεσογέφυραν, Καβάσιλα, Μπουσηνή Πεικλαρίου, καὶ ἄλλαχοῦ.

—Τὴν 23.4.71 ἔλαβε χώραν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ 583 Τάγματος ἡ ἐօρτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου προστάτου τοῦ πεζικοῦ, εἰς τὴν ὅποιαν παρευρέθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ πλῆθος Κονιτσιωτῶν.

—Ἐπερατώθη σχεδὸν ἡ κατασκευασθεῖσα ἐν Ἀνω Κονίτσῃ εἰς Πλατάνια, μεγάλῃ ύδατοδεξαμενῇ, καὶ ιατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ τεθῆ εἰς χρῆσιν ιατὰ τὸ παρὸν θέρος.

—Τὴν 23.4.71 ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἐνταῦθα στρατόπεδον τοῦ 583 Τάγματος ἡ ἐօρτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, προστάτου τοῦ πεζικοῦ, εἰς τὴν ὅποιαν παρέστησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ πλῆθος Κονιτσιωτῶν.

—Ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν καὶ ἐπιθεώρησεν διάφορα ίδρυματα ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Ιδρύματος κ. Ξένος.

—Πληροφορούμεθα ὅτι ἐγένετο ἡ ἔναρξις

διανοίξεως άμαξιτής όδου από Πάδες πρὸς "Αρματα.

—Ο Δήμαρχος κ. Καρατζήμος μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ 10.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς παλαιᾶς λιθοκτίστου γεφύρας τοῦ Ἀώου.

—Τὴν 13.5.71 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν, ὅπου ἐπεσκέφθησαν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μᾶς, καὶ τὸ Γηροκομεῖον, Ὁρφανοτροφεῖον καὶ Νοσοκομεῖον καὶ διένειμον διάφορα δῶρα πρὸς τοὺς τροφίμους των, αἱ κυρίαι τῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Δολιανῶν «Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός».

—Τὴν 15.5.71 ἔλαβε χώραν ἐνταῦθα παιδαγωγικὴ συγκέντρωσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου μᾶς εἰς τὴν ὅποιαν παρέστησαν καὶ οἱ ἀφιχθέντες εἰς Κόνιτσαν κ.κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Οἰκονομᾶκος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Παιδείας κ. Μπονάτσος.

—Τὴν 16 καὶ 17.5.71 ἔλαβον χώραν αἱ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων καθιερωμέναι μικραὶ ἔορταὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων Κονίτσης.

—Τὴν 15.5.71 οἱ ὄρειβάται Κονίτσης μετέβησαν εἰς Πάπιγκον (πεζὴ ἀπὸ Κλειδωνᾶν) καὶ τὴν ἐπομένην (16.5.71) ἀνῆλθον εἰς Καταφύγιον καὶ Δραϊκόλιμνη καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Κόνιτσαν διὰ τῆς χαράδρας τοῦ Ἀώου.

—Τὴν 16.5.71 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν καὶ τὰ ἀκριτικὰ φυλάκια, οἱ σπουδασταὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Καρδίτσης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν διευθυντὴν τῶν κ. Δημ. Θωϊρην.

—Τὴν 17.5.71 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν Μητροπολίτην μᾶς οἱ κ.κ. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Νικόλαος καὶ ὁ ἀνώτ. Ἐκπαιδευτικὸς — παιδαγωγὸς κ. Κολιτσάρας.

—Ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 105 - 107 τεῦχος τῆς «Κονίτσης» ὅτι ἀντιδήμαρχος ἐδιορίσθη ὁ κ. Νικόλαος Χατζῆς, ἐνῷ ἡ θέσις παραμένει κενὴ μέχρι τοῦ δε.

—Τὴν 19.5.71 ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς ὑποστράτηγος κ. Καραβίτης.

—Εἰς Πυρσόγιανην ἀνακαίνιζεται πλήρως καὶ ἐκσυγχρονίζεται τὸ ἐκεῖ ξενοδοχεῖον,

καὶ κατασκευάζεται κοινωνικὸν Κατάστημα.

—Διάφορα Γυμνάσια, ὅπως τῶν Ἰωαννίνων, Μετσόβου, Ζήτσης, Πρεβέζης, Φιλιππιάδος κ.λ. ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν.

—Τὴν 22.5.71 ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ δημοδιδάσκαλοι Μαγνησίας Βάλου (Διδασκαλικὸς Σύλλογος) καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νεκροταφεῖον.

—Τὴν 16.5.71 εἰς τὴν Πνευματικὴν Στέγην Κονίτσης ἔλαβον χώραν ὅμιλοι ὑπὸ τῶν Ι.Κ.Κ. Σόλωνος Βλάχου, καθηγητοῦ τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς, καὶ Γεωργίου Ἀναξαγόρου ἰατροῦ, μὲ θέμα τὴν πρόληψιν καὶ ἀποφυγὴν τῶν ἀτυχημάτων.

—Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀποδιώσασα σεβαστὴ δέσποινα Μελπομένη Χήρα Κύρια Δημαράτου, τὸ γένος Ντάλα, κατέλιπτε διὰ ἴδιοχείρου διαθήκης τῆς 100.000 δραχμὰς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν τῆς ἴδιαιτέρας της πατρίδος Βούρμπιανης Κονίτσης, καὶ 50.000 πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τῆς αὐτῆς Κοινότητος. Ἐπὶ πλέον δὲ κατέλιπε καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὄρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν καὶ ἑτέρας 100.000 ὑπὲρ τῶν τυφλῶν. Ἡ ἀείμνηστος εὔεργέτις ἐμιμήθη τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων εὔεργετῶν τῆς Ἡπείρου καταλιποῦσα τὰ ἐπτὰ δέκατα τῆς περιουσίας τῆς εἰς ἀγαθοεργήματα καὶ μόνον τὰ τρία δέκατα εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς.

—Ο ἔξ Ασημοχωρίου κ. Ἀντώνιος Γιαννούλης ἀπέστειλεν εἰς μνήμην τῶν γονέων καὶ ἀδελφοῦ του 1000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Χωρίου του.

—Τὴν 30.5.71 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ Ἀλικιμοί Δελβινακίου καὶ οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς Λογιστῶν Ἰωαννίνων.

—Τὴν 30.5.71 ἔλευκάνθη ἡ κορυφὴ τοῦ γέρο - Σιμόλιγκα. "Ἄσ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ χιονάκι αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ τελευταῖο τοῦ ἐφετείνου . . . χειμῶνος.

—Ἡ Κα Λίτσα Παπαϊωάννου, ὁδοντίατρος, κατέθεσε εἰς μνήμην τῆς μητρός της Ἀριστέας δραχ. 500 ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Κοσμᾶ, καὶ ἑτέρας 500 διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

—Υπὸ τοῦ Ἐμποροεπαγγελματικοῦ Συλλόγου Κονίτσης ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Ἀντιπρό-

εδρον τῆς Κυβερνήσεως τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ἐξοχώτατον.

Αντιπρόεδρον Κυβερνήσεως
κύριον Στυλιανὸν Πατταϊκὸν

Ἄθηνας

Ἐμποροεπαγγελματικὸς Σύλλογος ἀκριτικῆς Κονίτσης ὑποβάλλει ὑμετέραν ἔξοχώτηταν θερμοτάτην παράκλησιν μὴ καταργήσεως Ἐπαρχείου Κονίτσης, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐπαρχία Κονίτσης οὖσα ἀκριτική, ἴστορική, δυσπρόσιτος καὶ ἀποιμεμακρυσμένη, ἀδυνατεῖ μεταβαίνει εἰς Ἱωάννινα διὰ συχνὴν ἐπίλυσιν αἰτημάτων του.

Ο Πρόεδρος Ἐμποροεπ)ικοῦ Συλλόγου
ΔΗΜ. ΖΟΥΚΗΣ

—Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστιανὸς ἐπεσκέφθη πρὸ τῆμερῶν τὸ Γοργοπόταιμον καὶ Πληγάτιον καὶ ὄλλα ἀκριτικὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας,

—Τηλεγραφήματα παρακλήσεως περὶ μὴ καταργήσεως τοῦ Ἐπαρχείου Κονίτσης ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἐπληροφορήθημεν, καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωπάτου Μητροπολίτου μας καὶ ὑπὸ διαφόρων Σωματείων καὶ Ὀργανώσεων.

—Διὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν πρωτομαγιὰ οἱ Κονιτσιώτες ἔξωριμησαν ὁμαδικῶς πρὸς τὰς ἔξοχικὰς στοποθεσίας Κατασκηνώσεων, Ἀγ. Ἀθανασίου, Ἀγ. Βαρβάρας, εἰς Μολυβδοσκέπαστον, εἰς Ἀγ. Κωνσταντίνον Γορίτσας, καὶ εἰς τὸ Βοϊδομάτι, ὅπου ἔλαθον χώραν καὶ λαϊκὰ γλέντια μὲ ψητὰ καὶ χοροὺς μέχρις ἐσπέρας.

—Ο ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐξ Η.Π.Α. κ. Θεόδωρος Τόντης καταγάμενος ἐκ Φούρκας, ἐκόμισεν ἔξη τόνους εἰδικῶν ιεράμων «ἄσφαλτοςίγκλε» καὶ λοιπῶν ὑλικῶν, τὰ ὅποια συνέλεξεν ἐξ ἔρανων εἰς Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἀνακατασκευάσῃ τὴν στέγην τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου του.

—Πυρκαϊαὶ ἐκραγείσαι τὴν 7.5.71 εἰς τοποθεσίαν Μουλίτσα Πυρσόγιανης ἀπετέφρωσεν περὶ τὰ 25 στρέμματα δασικῆς ἐκτάσεως ικαὶ θαμνώδους.

—Τὴν 2.5.71 ἐπανηγύρισε τὸ χωρίο Καλθέα (Γορίτσα) ὅπου μετέβησαν καὶ ἀρκετοὶ Κονιτσιώτες.

—Ηρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ νεοσυσταθέντος Ταχυδρομικοῦ Γραφείου Ἀγίας Παρα-

σκευῆς, μὲ προϊστάμενον τὸν κ. Ἐλευθέριον Μπασούναν.

—Θὰ χορηγηθοῦν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γ-εωργίας 150.000 δραχμαὶ πρὸς τὸν Τ.Ο.Ε.Β. Κονίτσης, διὰ συντήρησιν τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου καὶ 30.000 διὰ τὸν αὐτὸν σικοπὸν πρὸς τὸν Τ.Ο.Ε.Β. Κλειδωνιάς.

—Εἰς τὸ χωρίον Γοργοπόταιμον ἀνεγείρεται ίερὸς ναὸς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τῇ πρωτοβουλίᾳ ικαὶ δωρεᾷ τῆς Κας Βασιλικῆς Γερασιμίδου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς κ. Ἀθανασίου Γερασιμίδου ἐγκατεστημένου εἰς Ἡγουμενίτσαν, ικαὶ ἄλλων φιλοθρήσκων.

—Κατόπιν αἰτήσεως διαφόρων ἐκπροσώπων σωματείων καὶ ὄργανώσεων τῆς Κονίτσης ικαὶ ἄλλων συμπολιτῶν, ἀφίχθη τὴν 6.5.71 εἰς Κόνιτσαν ὁ Νομάρχης κ. Μάλλιαρης πρὸς τὸν ὅποιον παρουσιασθέντες οἱ ἀνωτέρω ἀνέπτυξαν τὰ διάφορα αἰτήματα καὶ ζητήματα τῆς πόλεως καὶ περιοχῆς Κονίτσης, ἐπιδόσαντες καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα. Ο κ. Νομάρχης ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον καὶ κατανόησιν, καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ προώθησιν ικαὶ ἐπίλυσιν τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφερομένων ἀναγκῶν καὶ ζητημάτων. Τὰ κυριώτερα δὲ τούτων εἶναι τὰ ἔξη:

· Ή ἀξιοποίησις τῆς ἀπαραμίλλου ικαὶ ἀσυγκρίτου εἰς φυσικὰς καλλονὰς χαράδρας τοῦ Αώου. · Η ἐπαναλειτουργία τῶν λουτρῶν Καβασίλων καὶ Πηξαριάς. · Η προώθησις τοῦ ζητήματος ἀναδασμοῦ τῆς πεδιάδος Κονίτσης ικαὶ τῆς κατασκευῆς ὑδατοφράκτου εἰς τὸν Αῶν ποταμόν, καὶ διευθέτησιν τῆς κοίτης του. · Η (ἄν εἶναι δυνατόν) ἄρσις τοῦ ἐλέγχου μέχρι τῆς Κονίτσης διὰ τοὺς ταξιδεύοντας διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ τουριστικῶς ἡ φθίνουσα ἀκριτικὴ πόλις μας. · Η ἀποπεράτωσις ἡς δύο Κονίτσης - Νεαπόλεως. · Η ἀποπεράτωσις δύο Κονίτσης — Νεαπόλεως. · Η ἐπάνδρωσις τοῦ Ἐπαρχίου διὰ τεχνικοῦ πρωσαπικοῦ. · Η ὑπὸ τοῦ Ἑθν. Ιδρύματος Βασ. Πλαύλος ἀνέγερσις Γυμνασιακῶν οἰκοτροφείων ἀρρένων ικαὶ θηλέων. · Η διευκόλυνσις τῶν ἀναπτυσσομένων βιοτεχνιῶν διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος. · Η παραχώρησις οἰκοπέδων ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς ἐπιθυμούντας νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐνταῦθα καὶ διαθεσις τῶν ἥδη παραχωρηθέντων (παράδοσις εἰς τοὺς δικαιούχους). · Η κατασκευὴ Τουρι-

στικοῦ ξενώνος, ή ἐπαναλειτουργία τοῦ Τυρακομείου κ.ά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΦΙΞΕΙΣ

Πολλοὶ συμπατριώται ἐκ Δ. Γερμανίας ἀφίχθησαν καὶ συνεόρτασαν τὸ Πάσχα μετὰ τῶν οἰκείων των.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίχθησαν ὁ κ. Νικ. Τσιγκούλης, ἡ Κα Χαρίκλεια Ι. Ζώη, αἱ οἰκογένειαι τῶν κ.κ. Δημητρίου Τσαρτσάλη, Ἀλέκου Λαμπρίδου, Ἰωάννου Λυμπεροπούλου, Νικ. Ρεμπέλη, Θωμᾶ Τσίκα κ.ά. Ἀφίχθησαν ὄμοιώς ὁ κ. Δημήτριος Τσάνος, ἡ Κα Ἀννούλα Ζαφειροπούλου, καὶ ὁ κ. Λ. Δημάρατος διὰ Βούρμπιανην, ὁ τέως Γεν. Ἀρχιατρος κ. Ν. Γιάκας διὰ Πάδες καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπατριώται. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφίχθησαν ὄμοιώς οἱ κ.κ. Βασ. Κουκέσης, Θωμᾶς Γουσγούνης, Βασίλειος Νικόπουλος γ. Ἀριστ. Νικόπουλος, ὁ ιατρὸς κ. Δ. Βανδέρας (ἐπανέκαμψεν) κ.ά.

— Ἀφίχθησαν ἐξ Αὐστραλίας ἡ Κα Κούλα Ι. Παγουρτζῆ, ἐκ Νοτίου Ἀφρικῆς ὁ κ. Ἀπόστολος Κ. Βαδάσης καὶ ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ κ. κ. Ναπολέων Μπάρικης, Βασίλειος Λέπτιος, μετὰ τῆς κυρίας του, Ἀπόστολος Ν. Οἰκονόμου διὰ Βούρμπιανην, ὁ Πρόεδρος Πυρσόγιαννης κ. Λάζαρος Γιαντσιούλης καὶ κ.κ. Γ. Βατσκαλῆς καὶ Φ. Περώνης, ὁ κ. Δημήτριος Α. Τσάνος, ὁ φαρμακοποιὸς κ. Πέτρος Οἰκονόμου, καὶ ἐκ Κορίνθου ὁ κ. Δημοσθένης Φλίνδρης.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Δ. Τσαρτσάλης ιατρός, καὶ ἡ δῖς Ἐλένη Ν. Κρίκου καταγοιμένη ἐξ Ἀμαλιάδος, ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ — ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο κ. Ἀπόλλων Εὐαγγέλου ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, ὄμοιώς δὲ ἄρρενος καὶ ὁ κ. Θωμᾶς Α. Νίτσας ὁ δὲ κ. Κων.)νοὸς Παπαγεωργίου δερματέμπορος, θήλεως.

— Τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου ὁ κ. Φώτιος Χουλιαρᾶς ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ νίου τοῦ κ. Μιχαὴλ Τρομπούκη χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Κωστάκης. Τὴν δὲ 30.5.71 ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἔμπορος κ. Γεώργιος Παπαπετρόπουλος ἀνεδέχθη ἐκ τῆς ιερᾶς κολυμβῆθρας

τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Ἀθανασίου Πηγαδᾶ χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Μιλτιάδης.

ΓΑΜΟΙ — ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

— Τὴν 16.5.71 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημητρίου Α. Καραφέρη μετὰ τῆς δίδος Εύγενούλας Θ. Σδράλη, ἐκ Παλαιοσελίου. Καὶ τὴν 25.5.71 ὄμοιώς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Κων.)νου Πρ. Κυρτζόγλου μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Κων.)νου Πύρσου ἐκ Πυσρογιάνης. Ο κ. Σπυρίδων Π. Ζαχαράκης καὶ ἡ δῖς Εύγενία Φ. Μάνθου ἐξ Ἀρίστης, ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννινα, εἰς ἡλικίαν 99 ἔτῶν ἡ κηράρισσα τοῦ Ι. Ναοῦ Ἀγ. Αικατερίνης Ἀριστούλα Γκούντα (Τούλα τ' Καστούτως) καταγομένη ἐκ Κονίτσης.

— Τὴν 25.5.71 ἀπεβίωσεν ὁ Κων.)νος Μίσιος ἔτῶν 67.

— Τὴν 25.5.71 ἀπεβίωσεν ἡ ὑπέργηρος διδασκάλισσα Ούρανία Τσιγαρίδα, τὸ γένος Ζδράβου. Ἡ ἀείμνηστος ἐγεννήθη εἰς Ἰωάννινα κατὰ τὸ ἔτος 18721, ἀπεφοίτησεν ἐκ τοῦ Ἐλισαβετίου Παρθεναγωγείου, καὶ εἰς ἡλικίαν 17 ἔτῶν τὸ 1889 ἐδιωρίσθη διδασκάλισσα εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Κονίτσης, ὅπου ὑπηρέτησεν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἔτῶν, διδάξασα γενεὰς ὀλοκλήρους Κονιτσιώτων Χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων. Μεταξὺ δὲ τῶν μαθητῶν αὐτῆς συγκαταλέγεται καὶ ἡ Α.Θ. Παναγιόπης ὁ νῦν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας. Εἰς τὴν ικηδείαν της προσῆλθον, ὁ κ. Ἐπαρχος, ιαθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ πολλοὶ ἄλλοι Κονιτσιώται. Ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Σεβαστανός, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου Κονίτσης κ. Κων. Καραγιάννης κατέθεσε στέφανον εἰς τὴν σορόν της. "Ἄσ εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Κονιτσιώτικης γῆς ποὺ ἐκάλυψεν τὸ σῶμα της, καὶ ὁ Κύριος ἀς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν της.

— Τὴν 1.4.71 ἀπεβίωσε ἐνταῦθα ἡ Κλεονίκη Ἀντωνίου εἰς ἡλικίαν 67 ἔτῶν.

— Τὴν 25.4.71 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀποστόλου Λώλη ἐκ Χρυσορράχης Ἰωαννίνων, μετὰ τῆς δίδος Ἀλεξάνδρας Κ. Σικούφια ἐκ Κονίτσης.

— Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν ὁ συμπατριώτης μας Βασίλειος Δερβένης.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι έπιθυμούντες νὰ συμπεριληφθοῦν εὶς τὸν κατωτέρω κατάλογον παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθοῦν εὶς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

ικός 'Άργιάνης, 'Ασκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
ικόλ Καζαμίας, Μπενάκη 4, τηλ. 627-725
ών. Γ. Λυμπερόπουλος, 'Αλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.

Ιαπολέων Μπάρκης, 'Ακαδημίας 63, 632-595
ικός Πύρρος, 'Εμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
ιχ. Μαρτσέκης, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611
Απόστ. Κυπαρίσης, Πανεπιστημίου 64, τηλ.
613-702.

Κώνσταντινος 'Αριστ. Πύρρος, 'Αλεξ. Σού-
τσου 5, Τηλ. 613-661

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

εώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746

Κώστας Παπάς, Παιδίατρος, Επιμελητής
Νοσ., Σκουφᾶ 52, Τηλ. 622.722.

ύδραγελος Γεωργίου, Παθολόγος, ΚΠόλεως 55,
Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072

νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στουρνάρα 49α, τηλ. 634-470, οίκια: 651-498
Ιαντελῆς Γιαννούλης, Καρδιολόγος. Ε. 'Αντω-
νιάδου 1, τηλ. 815-850

Βασ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος-Παθολόγος,
Κασσαβέτη 7 Κηφισιά, τηλ. 8 012-707

ρώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563

νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης 'Οκτωβρίου
242, τηλ. 813-664

Αριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ.
Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571 612

Τλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ 'Ακρίτα
15, τηλ. 641-872

Χαρ. Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. 'Ιωακείμ 45,
τηλ. 722-507

11χ Μηλίγκος, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκα-
λιστήρη 18, τηλ. 874-768

Φώτης Μπαρᾶς, Μαιευτήρ Γυναικολόγος, 'Ο-
μήρου 58, Τηλ. 623.210

'Ανδρέος Μπούζας όφθαλμί τρος Σκουφᾶ 59
τηλ. 611.172

'Ιωαννης Παπαδημούλης, Παθολόγος-'Ανα-
σθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664

Νικόλαος Τράντας, 'Οφθαλμίατρος-'Υφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717

Βασίλειος Χρήστου, 'Ακτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391

Χρήστος Χρήστου, Χειρουργός, Λιβίνη 4 (τέρ-
μα 'Ιπποκράτους), τηλ. 647-765

Τάκης Γούσιας, 'Ιατρὸς-Χειρουργὸς
Βασ. Σοφίας 37, τηλ. 716-090

Ζήστης Παπαγεωργίου, Παθολόγος-Καρδιολό-
γος, Κύπρου 72, τηλ. 845 593

Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος-Καρδιολόγος,
'Αραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικ. Πύρρος δόδος Μπότσαρη
Σερ. Φράγκος » Καπλάνη
Κωσ. Λαζαρίδης 28ης 'Οκτωβρίου 75

'Ιω. 'Αδαμαντίδης, Γ. Σταύρου 6, τηλ. 526-669

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη 'Αδαμαντίδη, Ρόδο, 43, τηλ. 874-702
Φούλα Κρέμου Β. Σοφίας 37. Τηλ. 611.786
Εύάγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ. 613-508
Κ. Φλώρος, Χαρ. Τρικούπη 65, Τηλ. 625.177

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ-ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κ.λ.π.

Λέανδρος Γεροντάκης, άρχιτέκτων, Τσακά-
λωφ, Τηλ. 662.893

Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκας, ιολ. μηχανικός, Σωκράτους
59, τηλ. 520-719

Κων)τίνος Τσίλης, πολ. μηχανικός, Αριστε-
δου 10, τηλ. 234-225

Χρήστος Φλώρος, μηχανολόγος-ήλεκτρολόγος,
Θεμιστοκλέους 42, τηλ. 619-805

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ Τσάνου, Σωκράτους 59
τηλ. 520-719

Τεχνικὸν Γραφεῖον, 'Επαμ. Παπαχρήστου, μη-
χανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821
τηλ. 363 145

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ. Παγώνης καὶ Ε
Τσάνος, 'Οδυσσέως 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, 'Άγ
Μάρκου 10, τηλ. 224-486.

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ ('Εσω-
ρουχα-Δαντέλλες-Πλεκτὰ κλπ.), Μίλτος
Ζαφείρης Ο.Ε., 'Αθηναϊδος 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ» 'Α)φοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη
34δ, τηλ. 234-070

Ραφεῖον: Φροντζος Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ: Εἴδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ,
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ. 236-927

Λογιστικὰ Νίκος Βρυζώνης, 'Επιδαύρου 21,
τηλ. 534-605

'Ελαιοχρωματιστὴς, 'Ανδρέας Γκόντζος, τηλ.
754.344.

Έμπορορραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Γεωργίου
Σουρῆ 5, Γαλάτσι.

Εύθ. Κήττας: "Έμπορος ξυλείας όδος Δημοσθέ-
νους 69, τηλ. 529-538

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

·Αθαν. Μανέκας, ώτορινολαρυγγολόγος
όδος Καραϊσκάκη

·Αλ. Πηγαδᾶς, όδοντίατρος, Γιαλί-Καφενὲ
Δημ. Κήττας Παθολόγος 28 'Οκτωβρίου 12
Τηλ. 82-52

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώστας Γέγιος : 'Εστιατόριον «'Η Κόνιτσα»
όδος Καραϊσκάκη 9